

ת"פ 33888/10/14 - מדינת ישראל נגד ראובן עמית, יניב יצחקי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 33888-10-14 מדינת ישראל נ' עמית(עציר) ואח'
בפני כבוד השופטת מיכל ברנט

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1.ראובן עמית (עציר)
2.יניב יצחקי

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יניב בן הרוש

ב"כ הנאשם 1 עו"ד ונטורה ועו"ד שרון קינן

הנאשם 2 וב"כ עו"ד זילברברג

הנאשם 1 הובא על ידי שב"ס

הכרעת דין

כללי

1. ביום 22.10.14 הוגש כתב אישום כנגד הנאשמים המייחס להם עבירות יבוא סם מסוכן, עבירה לפי סעיפים 13 ביחד עם 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים"), וקשירת קשר לפשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. בכתב האישום נטען כי הנאשמים הינם מכרים וחברים משותפים של עזרא ווהב, המרצה עונש מאסר בברזיל בשל עבירות סחר בסמים, ואף מעניקים סיוע כלכלי לאשתו של ווהב. כן עולה כי הנאשם 1 לימד תורה בישיבה בקרית מלאכי, ובמסגרת שיעוריו הכיר אברך בשם מרדכי גריינרמן (להלן: "גריינרמן"), אותו העסיק בשליחויות מעת לעת.

כן נטען, כי עובר ליום 29.9.14, קשרו הנאשמים 1 ו-2 קשר ביניהם ועם אחרים שזהותם אינה ידועה, לשם ייבוא סם מסוכן מסוג קוקאין מברזיל לישראל.

לשם מימוש הקשר, מספר חודשים עובר ליום 29.9.14, ביקש הנאשם 1 מגרינרמן להשיג עבורו תצלום תעודת זהות של אחד האברכים משיעורי התורה לשם קבלת חבילה המכילה סמים מחו"ל על שמו. גרינרמן פנה לאברך בשם יצחק קרויזר (להלן: "קרויזר") וביקש ממנו בתואנת שווא את תעודת הזהות שלו, וקרויזר נעתר לבקשתו. גרינרמן יצר תצלום של תעודת הזהות והשיב את התעודה המקורית לקרויזר.

בסמוך לאחר מכן פעלו הנאשמים להכנת חבילה בברזיל ובתוכה קוקאין נוזלי במשקל 710.42 גרם נטו, אשר תמוען לקרויזר, לכתובת שאינה קיימת, בכפר סירקין. במקביל ברר הנאשם 1 את מספר הדואר הרשום של החבילה.

בסמוך לפני 29.9.14 העביר גרינרמן את תצלום תעודת הזהות של קרויזר לנאשם 1. נאשם 1 העביר לנאשם 2 את התצלום האמור יחד עם מספר הדואר הרשום של החבילה, וביום 29.9.14 ניגש הנאשם 2 לסניף הדואר בכפר סירקין וביקש לקבל החבילה אך נענה שזו טרם הגיעה.

במועד האמור החבילה נפתחה על ידי המשטרה, מרבית הסם הוצא ממנה והחבילה נאטמה על ידי המשטרה והושבה לסניף הדואר בכפר סירקין.

ביום 1.10.14 הגיעו הנאשמים 1 ו-2 לסניף הדואר בכפר סירקין כשהם מצוידים במספר החבילה ובתצלום תעודת הזהות של קרויזר. נאשם 2 נכנס לסניף הדואר ודרש את החבילה. הפקידה מסרה לנאשם 2 את החבילה, הנאשם 2 יצא מסניף הדואר ונעצר כשהחבילה ברשותו.

3. בתשובתו לאישום כפר הנאשם 1 במיוחס לו ובקיומו של כל קשר עם עזרא ווהב או עם אשתו, ואישר היכרות עם נאשם 2, עם גרינרמן ועם קרויזר.

4. בתשובתו לאישום אישר הנאשם 2 קיומם של היכרות וקשר עם הנאשם 1 ועם עזרא ווהב, אולם שלל הטענה כי מסייע לאשתו של ווהב, וכן כפר במיוחס לו. לדבריו ביום 29.9.14 הגיע לסניף הדואר על מנת לשלם חשבונות, וביום 1.10.14 הגיע לסניף הדואר עם האישורים הנדרשים להוצאת החבילה, אותם קיבל על ידי פלוני דתי, אולם לא ידע כי בחבילה ישנם סמים.

5. במסגרת פרשת התביעה העידו פקידת הדואר, אשר זיהתה את החבילה כחשודה, קב"ט כפר סירקין ושוטרי תחנת משטרת פתח תקווה, שקיבלו לידיהם את החבילה החשודה, בדקו אותה והשיבו אותה לסניף הדואר על מנת לעקוב אחר מי שיגיע לאספה, שוטרים שהשתתפו בתצפית על סניף הדואר ובמעצר הנאשם 2, מומחית ממעבדת הסמים במטה הארצי, תלמידיו של הנאשם 1 אשר קשרו אותו לאירוע וגובי אמרות הנאשמים.

6. במסגרת פרשת ההגנה העידו הנאשמים ומומחה לראיות פורנזיות מטעם ההגנה.

פרשת התביעה

החבילה החשודה

7. כוכבה חלילי, עובדת בסניף הדואר בכפר סירקין, מסרה בעדותה כי ביום 29.9.14 הגיע לסניף הדואר הנאשם 2, שילם תשלומים שונים ולאחר מכן אמר שחבר שלו צריך לקבל חבילה, והוציא פתק קטן עליו היה רשום מספר

עמוד 2

החבילה. העדה בדקה במחשב, ראתה שהחבילה טרם הגיעה והציעה לו לנסות לבדוק שוב ביום המחרת (עמ' 182 ש' 31-17). מאוחר יותר באותו יום סידרה העדה את החבילות בסניף הדואר והבחינה בחבילה שהכתובת הרשומה עליה אינה מוכרת לה. באותו רגע נכנס קצין הביטחון לסניף הדואר, ובתשובה לשאלתה אישר כי הכתובת אשר אליה היתה החבילה ממוענת (רחוב הגפנים 70) אינה קיימת בכפר סירקין. הקב"ט אמר שייקח את החבילה לבדיקה וכך עשה (עמ' 184 ש' 7-1). בהמשך החזיר לה הקב"ט את החבילה (עמ' 188 ש' 28), והיא הניחה אותה בחזרה בשק הדואר שלה.

למחרת, ביום 30.9.14, הגיע לסניף הדואר שוטר אשר לקח את החבילה והחזירה בבוקר יום 1.10.14. מאוחר יותר באותו יום הגיע הנאשם 2 וביקש לברר אם החבילה הגיעה, ונתן לעדה פתק ועליו רשום מספר החבילה. העדה מסרה לו כי אכן החבילה הגיעה, ואז הנאשם 2 אמר שהוא שכח לשלם דו"ח, שהוא ילך להביא את הדו"ח ואת בעל החבילה, והיא אמרה לו שעל בעל החבילה להגיע עם תעודת זהות (עמ' 186 ש' 30-1).

הנאשם 2 חזר פעם נוספת לסניף הדואר, שילם את הקנס, אמר שבעל החבילה לא יכול היה לבוא ונתן לעדה צילום של תעודת הזהות של בעל החבילה. העדה מסרה לנאשם 2 את החבילה והחתימה אותו על קבלתה (עמ' 187 ש' 13-18). את צילום תעודת הזהות האמור מסרה לשוטר מאוחר יותר (עמ' 187 ש' 22-19 ; ת/20).

בחקירתה הנגדית הבהירה העדה כי היא העובדת היחידה בסניף דואר זה, ועמדה על כך שהנאשם 2 שאל אותה על החבילה כבר ביום 29.9.14 (עמ' 198 ש' 19-16).

8. הדס כפיר, קב"ט הדואר בכפר סירקין, מסר בעדותו כי ביום 29.9.14 עת הגיע לסניף הדואר בכפר סירקין שאלה אותו עובדת המקום כוכבה האם הוא מכיר כתובת או שם של אדם אשר הופיעו על חבילה ואשר אינם מוכרים לה. כמו כן מסרה כוכבה לעד כי הגיע לסניף הדואר אדם עם צילום של תעודת זהות, הציג לה את מספר המשלוח ושאל אם החבילה הגיעה, כאשר לדבריו מדובר בחבילה של חבר שלו. העד שוחח עם רכז המודיעין ונטל את החבילה למשרדו, שם חברו אליו מספר שוטרים. הבלש רועי רזון מתחנת משטרת פתח תקווה פתח במקום את החבילה, אשר הכילה קופסת שימורים של אננס שהיתה נפוחה, קופסת סרדינים, סוכריות וחוברת לאישה.

לאחר מכן השוטרים סגרו חזרה את החבילה ומסרו אותה בחזרה לעד. העד השיב את החבילה לכוכבה בסניף הדואר.

9. ממזכרו של רועי רזון, בלש משטרת תחנת פתח תקווה (סומן ת/2), עולה כי ביום 29.9.14 בשעה 15:00, במשרדו של מש"ק כפר סירקין, הוא פתח את החבילה החשודה תוך שהוא שומר שלא להותיר טביעות אצבע והבחין בשתי קופסאות סרדינים סגורות, קופסת שימורים עליה רשום באנגלית 'אננס', שקית ובה סוכריות גומי ומגזין מחודש אוגוסט 2014. החבילה היתה ממוענת לאדם בשם יצחק קרויזר מרחוב הגפן 70 בכפר סירקין. קופסת האננס היתה נפוחה ולכן ניער אותה ושמע רעש אבקתי. לבסוף הוחלט להחזיר את הפריטים לחבילה, שנסגרה והוחזרה למש"ק הדס כפיר.

10. אלעד הורוביץ, רכז בילוש בתחנת פתח תקווה, אישר בעדותו את האמור לעיל, והוסיף כי לאחר שהשוטרים פתחו את החבילה במשרד המש"ק הוחלט להחזיר את החבילה לסניף הדואר ולמשוך אותה למחרת לבדיקה יסודית (עמ' 345 ש' 12). החבילה הוחזרה לסניף בו ביום, בעת שהיה סגור, ולמחרת, ביום 30.9.14 בשעות הבוקר, בטרם נפתח הסניף ללקוחות, משך העד את החבילה מעובדת הדואר כוכבה (עמ' 245 ש' 23).

מדו"ח פעולה שערך העד (הוגש וסומן ת/35) עולה כי הוא פתח את החבילה במשרד המודיעין בתחנת פתח תקווה, והבחין בתוכה בקופסאות שימורים, ממתקים, ונייר כימי שיכול לשמש לספיגה של סם נוזלי. קופסת שימורים של אננס היתה נפוחה ובעלת צורה משונה, והעד פתח אותה באמצעות פותחן והבחין בתוכה בשקית ובה כמות גדולה של חומר

נוזלי. השקית דלפה ולכן עטף אותה בשני קונדומים והשאיר חלק מזערי בשקית נפרדת אותה החזיר לאריזה המקורית בתוך כפפה כחולה (ת/36). העד שקל את קופסת האננס ומשקלה היה קילו אחד, העד סימן את הקופסא כמוצג 1, והכניסה לשקית מוצגים שמספרה Y0115742 אותה שמר בארון ברזל נעול במשרדו.

כן היה בחבילה מגזין ובו נייר כימי אותו סימן כמוצג 2 והכניסו לשקית מוצג Y0051981. את שאר המוצרים החזיר בחזרה לחבילה וסגר אותה על מנת שתראה כחבילה המקורית, והחזיר אותה לסניף הדואר.

בהמשך היום, ומשפעילות הבילוש לא הניבה פירות, הוחזרה החבילה לתחנת המשטרה ונשמרה בארון ברזל נעול במשרד המודיעין, ולמחרת בבוקר הובאה פעם נוספת לסניף הדואר.

11. ממזכרו של כוכב עוזרי (ת/52) עולה כי בבוקר יום 1.10.14 נטל מהארון הנעול במשרד המודיעין את החבילה ומסרה לעובדת הדואר בכפר סירקין בסמוך לשעה 09:30. לאחר מכן, התמקם יחד עם צוות המעצר.

12. לבית המשפט הוגשו בהסכמה זכ"ד, תיעוד וידאו ותמונות של פתיחת החבילה ביום 30.9.14 על ידי הבלש אלעד הורוביץ, ואשר צולמו על ידי ישראל בגייב (סומנו ת/28-26). צפייה בתיעוד מלמדת כי אריזת קרטון צהובה שנפתחה על ידי השוטרים היתה סגורה בסלוטיפ, הבלש אלעד הורוביץ פתח אותה והוצאה ממנה מלוא תכולתה. באריזה היו מספר קופסאות שימורים של טונה, מספר אריזות סגורות של חטיפים וקופסת שימורים של אננס שנראית נפוחה ולא סימטרית בקצוותיה. הבלש הורוביץ פתח את הקופסה באמצעות פותחן ונשמע קול שחרור של לחץ אוויר או גז כלשהו. בקופסה נמצאה שקית ניילון שקופה סגורה בקשר ובתוכה נוזל לבנבן. לאחר שהרים הבלש הורוביץ את השקית מהקופסה לשם צילומה, נשמע אחד החוקרים קורא לעברו כי השקית דולפת, ועל כן החזירה לקופסת השימורים. לאחר מכן הכניס הבלש הורוביץ בחזרה לחבילה חלק מהאריזות המקוריות וכן דוגמית של החומר הנוזלי, שנשפך עת נפתחה הקופסה, וארז אותה בחזרה. קופסת השימורים של האננס ובה החומר החשוד כסם נשארה ברשות הבלש הורוביץ.

צוות התצפית והמעצר

13. בהמשך לפעולותיו המתוארות לעיל, השתתף אלעד הורוביץ בפעילות הבילוש בהמתנה למשיכת החבילה מסניף הדואר (דו"ח פעולה הוגש וסומן ת/37). לדבריו, הנאשם 2 הגיע למקום ביום 1.10.14 בסמוך לשעה 11:25 בג'יפ טויוטה בו נהגה אשתו, ירד מן הרכב, נכנס לסניף הדואר אולם יצא ממנו בידים ריקות. בחלוף כעשר דקות חזר הנאשם 2 למקום, נכנס לסניף הדואר ויצא עם החבילה בידיו כשהוא מביט לכל עבר בחשד ונראה סורק את השטח, והלך לכיוון הרכב בו המתינה אשתו.

העד רץ לכיוון החשוד, הזדהה כשוטר וצעק לו לעצור. הנאשם 2 קפא והיה בהלם, העד אחז בו והודיע לו שהוא עצור, אולם הנאשם 2 התעשת, התנער מהעד והשליך את החבילה באוויר. העד אחז בנאשם 2 פעם נוספת ונפל עמו על הכביש, תוך כדי שהודיע לו פעם נוספת על מעצרו. שוטרים נוספים הגיעו למקום וסייעו לעד בביצוע המעצר.

העד עומת בחקירתו הנגדית עם כך שהשוטרים האחרים לא תיארו את תגובתו של הנאשם 2 למעצר, ומסר כי אלה הדברים מנקודת מבטו, וכי השוטרים האחרים הגיעו לסייע לו לאחר שהנאשם 2 כבר הופל ארצה (עמ' 257 ש' 3-27).

העד שלל את האפשרות כי הנאשם 2 הגיב בקפיצה כיוון שנבהל מעצם העובדה שאדם לבוש אזרחי קפץ עליו באמצע היום, כיוון שלדבריו הנאשם 2 מכיר אותו אישית מעבודתו במשטרה (עמ' 258 ש' 5 עד עמ' 259 ש' 8).

כמו כן מסר העד, כי לא היתה בידו אפשרות טכנית לבצע מעקב אחרי הנאשם 2 בפעם הראשונה בה עזב את סניף הדואר בטרם קיבל לידי את החבילה (עמ' 261 ש' 2-1).

14. הבלש משה טורקיה ציין אף הוא במזכרו (ת/1), כי ביום 1.10.14 סמוך לשעה 11:25 הבחין בנאשם 2 יוצא מג'יפ טויוטה ונכנס לסניף הדואר. לאחר מס' דקות יצא הנאשם 2 ממנו ושוחח בטלפון נייד בסמוך לרכב, הביט לצדדים ולאחר מכן עלה למושב הנוסע והרכב עזב את המקום. לאחר כעשר דקות חזר הרכב למקום והנאשם 2 יצא פעם נוספת מהרכב ונכנס לסניף הדואר. בחלוף מספר דקות - יצא מסניף הדואר כשבדין חבילת קרטון בצבע צהוב. הנאשם 2 החל לצעוד לכיוון הרכב, וכשהבחין בעד הלך הליכה מהירה לכיוון הרכב. אלעד הורוביץ שהיה בסמוך לנאשם 2 עצר את הנאשם 2, ובזמן המעצר ראה העד את החבילה נזרקת בסמוך לנאשם 2 על הכביש.

15. אבבה ידנקו, ראש צוות בילוש ביחידת צבר, השתתף בתצפית על סניף הדואר ומסר דברים דומים לדברים שעלו ממזכרו של משה טורקיה. כמו כן ערך העד חיפוש על גוף הנאשם 2 במסגרתו נתפס פתק לבן קטן ובו מספר החבילה, דו"ח חניה ששילם הנאשם 2 (ת/33-100 שולמו במזומן ביום 1.10.14 בשעה 11:46)) וכן תעודת המשלוח של החבילה (ת/31). בנוסף, צילם העד את יומן ההחתמות בסניף הדואר (ת/32). דו"ח הפעולה שערך הוגש וסומן נ/3.

16. ממזכריה של השוטרת שני שליחוב אשר הוגשו וסומנו ת/51-50 עולה כי ביום 30.9.14 השתתפה בפעילות תצפית על סניף הדואר על מנת לאתר את החשוד שיגיע לקבל את החבילה. למחרת נערכה תצפית נוספת על סניף הדואר והיא המתינה בתוך הסניף.

בסמוך לשעה 11:25 הגיע הנאשם 2 לסניף הדואר, שוחח עם העובדת במקום, אמר כי יגיע בשלב מאוחר יותר לקחת את החבילה, ויצא מהסניף. לאחר צאתו מהסניף חברה השוטרת לצוות המעצר ובהמשך השתתפה בעיכוב אשתו של הנאשם 2, אשר נהגה ברכב בו הוא הגיע למקום.

שרשרת הסם

17. מעדותה של כוכבה עולה כי לאחר שזיהתה את החבילה החשודה לקח אותה הקב"ט הדס והחזירה בחלוף כחצי שעה (עמ' 188 ש' 28), והיא הניחה אותה בחזרה בשק הדואר שלה.

18. הקב"ט הדס אישר את הדברים ומסר כי הבלש רועי רזון פתח את החבילה בתחנת המשטרה בפתח תקווה, ולאחר מכן הם סגרו בחזרה את החבילה והוא השיב אותה לסניף הדואר.

19. כוכבה מסרה כי למחרת, ביום 30.9.14, הגיע לסניף הדואר שוטר אשר לקח את החבילה והחזירה בבוקר יום 1.10.14. הבלש הורוביץ אישר את הדברים ומסר כי בבוקר יום 30.9.14 עובר לפתיחת הסניף משך את החבילה לשם פתיחתה ולאחר שהוצא ממנו החומר החשוד כסם הוחזרה על ידו החבילה (ללא הסם) לסניף הדואר להמשך פעילות.

20. ממזכריה של השוטרת שני שליחוב (ת/51-50) עולה כי ביום 30.9.14 לאחר שלא הגיע חשוד לקבל את החבילה, היא נטלה בשעת סגירת הסניף את החבילה בחזרה לתחנת המשטרה ונעלה אותה בארון נעול במשרד מודיעין.

21. ממזכרו של כוכב עוזרי (ת/52) עולה כי בבוקר יום 1.10.14 נטל מהארון הנעול במשרד המודיעין את החבילה ומסרה לעובדת הדואר בכפר סירקין בסמוך לשעה 09:30. לאחר מכן, התמקם בצוות המעצר.

לאחר מעצרו של הנאשם 2, החזיר הבלש הורוביץ את החבילה לתחנת המשטרה, הוציא מתוכה את הכפפה הכחולה ובה שקית עם שרידי סם והכניסה לשקית מוצג משטרתית המסומנת Y0051985. נייר כימי נוסף שהיה בחבילה הוכנס לשקית שמספרה Y0051982. העד אישר כי בארון הברזל במשרד המודיעין נשמרים מעת לעת סמים וכלי נשק, אולם באותו הזמן לא היה בארון מוצג אחר החשוד כמכיל סם מסוכן (עמ' 262 ש' 13-19).

בסיום הפעילות העביר העד את כל המוצגים במרכז לחוקר מיכאל אפרימה.

22. מיכאל אפרימה אישר קבלת מוצגים מידי אלעד הורוביץ ביום 1.10.14, שמירתם בארון נעול, והעברתם ביום 2.10.14 לעומר אדוארד להעברה למטא"ר (וסומנו ת/47-48).

23. ביום 2.10.14 העביר עומר אדוארד את המוצגים ובהם חומר החשוד כסם למטא"ר (ת/54).

תלמידי הישיבה

24. מרדכי גריינרמן, תלמיד ישיבה, מסר בעדותו כי בזמן האירועים היה שקוע בחובות בגינם נפתחו כנגדו תיקי הוצאה לפועל. כן מסר, כי היה תלמיד וחבר של הנאשם 1, אשר תמך בו כלכלית וסייע לו ללא תמורה. לדבריו העד הוא כי גדל מילדות בבית סבו ודודו, והנאשם 1 סייע לו להתקרב להוריו.

לדבריו, במהלך הקשר ביניהם הבחין כי הנאשם 1 נהג להשתמש במספר קווי טלפון שונים, ואף ביקש את עזרתו של העד בביצוע שיחות ממכשיר הטלפון שלו וביקש למסור לאנשים שיצרו איתו קשר במספר טלפון אחר. לעתים שוחח הנאשם 1 בשפה דרום אמריקאית עם תערובת של אנגלית.

הנאשם 1 ביקש מהעד במספר הזדמנויות למשוך כסף שנכנס על שמו לבנק הדואר, והוא עשה כן והעביר את הכסף (מספר אלפי שקלים בכל פעם) לנאשם 1 (עמ' 105 ש' 14-22, עמ' 155 ש' 17-29).

כמו כן ביקש ממנו הנאשם 1 לברר טלפונית, לפי קוד של חבילה, מה הסטטוס של החבילה (עמ' 105 ש' 25-27). לאחר שרוענו של העד מסר הלה כי בדיקה זו נערכה על ידו בסמוך ליום 22.9.14 (עמ' 106 ש' 25).

יצחק קרויזר ואליעזר פכטלט הינם תלמידי ישיבה שהגיעו יחד איתו לאותם שיעורים של הנאשם 1. הנאשם 1 ביקש מהעד להשיג עבורו צילום תעודת זהות של אדם שיוכל ללכת לדואר למשוך דבר מה (עמ' 107 ש' 17-30), ועל כן העד פנה לקרויזר וביקש ממנו את תעודת הזהות שלו, צילם אותה והחזיר לו את התעודה. את הצילום נתן לנאשם 1 (עמ' 108 ש' 1-9). זכור לעד כי ביקש באופן דומה תעודת זהות גם מאליעזר פכטלט, אך הוא לא זכר כי ביקש מפכטלט להביא דברים מהדואר (עמ' 108 ש' 21-29). בשל מעשיו אלה הודה במסגרת הסדר טיעון עם המאשימה בסיוע לסחר בסמים (עמ' 167 ש' 25 עד עמ' 168 ש' 16).

העד מסר כי עובר לעדותו בבית המשפט התקשר אליו אביו של הנאשם 1 וביקש להיפגש עמו, אולם הוא סרב לכך (עמ' 109 ש' 25-28).

העד אישר בחקירתו הנגדית כי קרויזר התקשר אליו עובר למתן עדותו בבית המשפט, כיוון שחשש לומר דברים שעלולים לפגוע בו, והעד עדכן אותו כי סיים את ההליכים המשפטיים בעניינו וכי "הכול בסדר" (עמ' 113 ש' 4 עד עמ' 114 ש' 2). עוד אישר כי נפגש עם קרויזר עובר לחקירתם במשטרה, אולם שלל את דבריו של קרויזר, לפיהם היה ביניהם הסכם

שאם הוא יסתבך בגלל החבילות העד ייקח על עצמו את האחריות (עמ' 115 ש' 4-31).

בחקירתו הנגדית אישר העד כי חתם על חוזה שכירות לבקשת חברו אליעזר פכטלט, אולם שלל כי ידע שבדירה מתנהלת מעבדה לגידול סמים (עמ' 110 ש' 8 עד עמ' 111 ש' 5). בהמשך חקירתו הנגדית אישר כי אדם בשם אבישי יגאלי הוא ששילם בפועל את שכר הדירה, כי נוכחותו בדירה היתה מועטה וכי בהמשך, לאור סכסוך עם אותו יגאלי הוא הוציא את תכולת הדירה (עמ' 112 ש' 31-5, עמ' 159 ש' 26-16). כן אישר כי העריך שמגדלים בדירה דברים אסורים אך לא ידע מהם ונמנע מלברר, והסכים לחתום על החוזה ולתת שיק עירבון כיוון שקיבל תמורה כספית (עמ' 159 ש' 1-26). בחקירתו החוזרת הבהיר כי לנאשם 1 לא היה כל קשר לדירת הסמים האמורה (עמ' 179 ש' 7-1).

גריינרמן אישר בחקירתו הנגדית כי כשנתבקש על ידי החוקר למסור את מכשיר הטלפון הנייד שלו אמר שהשאיר אותו ברכב, וכשיצא עם השוטר למגרש החניה הרכב לא נמצא במקום. כן אישר כי הרכב נמצא על ידי אחר ואינו ברשותו (עמ' 116 ש' 21 עד עמ' 119 ש' 22).

העד עומת עם טענותיו של פכטלט, לפיהן הוא ביקש מפכטלט במספר הזדמנויות לאסוף חבילות מהדואר בבני ברק והוא עשה כן עבורו, ואף נסע עמו ברכב, וכן אמר לפכטלט שיתכן כי הנאשם 1 עצור וכי יש לכך קשר לעובדה שהוא עצמו דרוש לחקירה. העד לא שלל את הדברים, אולם מסר כי אינו זוכר אותם. כן מסר שאינו זוכר מה אמר לפכטלט ביחס לשימוש שעשה בתעודת הזהות שלו (עמ' 128 ש' 10 עד עמ' 129 ש' 27; עמ' 152 ש' 2 עד עמ' 153 ש' 20; עמ' 153 ש' 21 עד עמ' 154 ש' 16; עמ' 154 ש' 17 עד עמ' 155 ש' 6).

העד נשאל האם נפגש עם אחיו של הנאשם 1 ביום בו הנאשם 1 נעצר, וניסה להתאים את תשובתו לשאלת הסניגור, תוך שניסה לדלות ממנו פרטים ("יתכן", "אולי", "איזה אח?", ראו: עמ' 134 ש' 12 עד עמ' 136 ש' 2).

25. אליעזר פכטלט, תלמיד ישיבה וחברו של קרויזר, אישר בעדותו כי דברים אותם מסר בחקירתו במשטרה הינם דברי אמת, והודעתו הוגשה בהסכמה (סומנה ת/34). בהודעתו זו מסר כי הכיר את מרדכי גריינרמן מהקהילה, וכי מספר חודשים עובר לאירוע גריינרמן ביקש ממנו להוציא עבורו חבילה מסניף הדואר בבני ברק, בטענה שהוא אינו נמצא באזור. עוד אמר לו גריינרמן, שחבר שלו יחכה לו בסמוך לסניף הדואר ויתן לו ייפוי כוח על מנת להוציא את החבילה, וכי ישלם לו 50 ₪ בעד הטרחה.

הוא עשה כן ואכן המתין לו בסמוך לסניף הדואר אדם חובש כיפה בגיל 30 או 40, שחום עור, אשר מסר לידי ייפוי כוח. העד נכנס לסניף הדואר, הציג את ייפוי הכוח וקיבל לידי קופסת קרטון מלבנית שהגיעה מחו"ל, ומסר אותה לאותו אדם ששילם לו 50 ₪ (עמ' 228 ש' 13 עד עמ' 229 ש' 5, ת/34 עמ' 2 ש' 25-32). כמו כן, אישר כי גריינרמן צילם את תעודת הזהות שלו ושמר אצלו העתק (עמ' 229 ש' 23-30).

גריינרמן ביקש ממנו פעם נוספת להוציא עבורו חבילה באותו אופן, לקח אותו בעצמו לסניף הדואר וביקש ממנו להיכנס לקחת את החבילה בטענה שאינו נושא על גופו תעודת זהות, העד נאות לעשות כן אולם לאחר שהציג לפקיד הדואר צילום תעודת זהות של בעל החבילה סרב הפקיד לתת לו את החבילה אלא בכפוף להצגת תעודת זהות מקורית של בעל החבילה. העד הבין כי החבילה הגיעה מחו"ל והתעניין מה היא מכילה, אולם גריינרמן התחמק ואמר שמדובר בחלקי מחשב. במקביל הוא שמע מקרויזר שגם ממנו ביקש גריינרמן תעודת זהות, ולכן התחיל לחשוד בחוקיות מעשיו (ת/34 עמ' 2 ש' 34-44).

העד מסר בחקירתו כי אינו מכיר את הנאשם 2.

יצחק קרויזר

26. העד מסר כי בזמן האירוע היה כבן 15, תלמיד ישיבה בבני ברק ותלמיד של הנאשם 1. כן אישר היכרותו עם גריינרמן. העד מסר בחקירתו הנגדית כי אין לו כל קשר לאנשים בחו"ל בכלל ובברזיל בפרט, למעט בני דודים בארה"ב שאין לו קשר עימם (עמ' 61 ש' 12-18).

לדבריו באחד השיעורים של הנאשם 1, כחודשיים עובר לחקירה, פנה אליו גריינרמן וביקש ממנו את תעודת הזהות שלו (עמ' 61 ש' 19-20, עמ' 62 ש' 8), זאת, לדבריו, על מנת לקבל חבילות על שמו בארץ. לדבריו, הוא אמר היה לקבל 200 ₪ בתמורה לכל חבילה (עמ' 62 ש' 14-17). לטענתו הוא הסכים ובלבד שאין המדובר בסמים או בדבר לא חוקי אחר (עמ' 62 ש' 19-20), והניח שמדובר בעבירה פעוטה כגון הכנסת טלפונים ללא מכס (עמ' 75 ש' 5-7). העד שלל היכרות עם הנאשם 2 ושלל כל קשר לחבילה שהגיעה על שמו ושנתקבלה על ידי הנאשם 2 ביום 1.10.14 בסניף הדואר בכפר סירקין (עמ' 63 ש' 3-5).

כמו כן מסר העד כי כחודש עובר לחקירתו ביקש ממנו גריינרמן לקבל עבורו 1,000 ₪ מהנאשם 1 (עמ' 64 ש' 13).

העד אישר בחקירתו הנגדית כי ידוע לו שאדם בשם "פכטלט" היה מעורב בסיפור החבילות, אם כי אינו יודע מה היה חלקו (עמ' 71 ש' 1, ש' 13-16).

ראיות נוספות

27. עומרי אדוארד, חוקר משטרה, השתתף בחיפוש בביתו של יניב יצחקי ביום 1.10.14, במהלכו נתפס כונן מחשב וכן מסמכים אשר היו במגירה לצד מיטת הנאשם 2 (דו"ח הפעולה סומן ת/3 המסמכים סומנו ת/4).

במסמכים מכתבים הממוענים ל"איריס" וחתומים בשם 'עזרא ווהב', וכן מכתב בכתב ידו של הנאשם 2 לעזרא, המפרט את הסיוע שהעניקו הנאשם 2 ואדם בשם "עידן" לאיריס, אשתו של עזרא, ואת ניסיונותיו של הנאשם 2 לשמור על ה"קו" (יוער, כי ברשימת אנשי הקשר במכשיר הטלפון של הנאשם 2 וגם בפירוט השיחות עלה שמו של "עידן ווהב"). כן מצוי במסמכים מכתב לנאשם 2, בו מבקש עזרא כי ישמור על "הקו".

עוד נמצאו במסמכים פירוט הוצאות בכתב יד, ממנו עולה כי הנאשם 2 העביר במספר הזדמנויות סכומי כסף לעזרא, וכן מצויים שני אישורי העברת כספים מהנאשם 2 לעזרא ע"ס 600\$ ו-300\$ מיום 20 ו-21 בספטמבר 2014.

28. החוקר אליעזר קורלנד מסר בעדותו לפני כי בבדיקת מכשיר הטלפון של הנאשם 2 נמצאה תכתובת ווטסאפ עם אחר בשם תומר סנדרוסי ובה כתבה שתומר שלח לו אודות אדם שנמצא בדרום אמריקה ובבגדיו היה ספוג קוקאין נוזלי.

29. החוקר ברק צברי מסר כי גבה את עדותה של כוכבה, וקיבל מידיה צילום תעודת הזהות שלדבריה מסר לה הבחור שלקח את החבילה (הוגש וסומן ת/20). בחיפוש על גופו של הנאשם 1 נתפסו על ידי העד מסמכים שונים (ת/24-25), אשר הועברו יחד עם הפתק אותו מסר הנאשם 2 לפקידה בסניף הדואר למטה הארצי להשוואת כתב יד.

כמו כן קיבל העד מידי קב"ט בנק הדואר דיסק שהופק ממצלמות האבטחה בסניף הדואר המתייחס ליום 1.10.14 (ת/19).

עיון בדיסק מעלה כי בשעה 10:24 (צ"ל 11:24) נכנס הנאשם 2 לראשונה לסניף הדואר, בסניף נמצאו אנשים שהגיעו על מנת לקבל שירות. הנאשם 2 סקר במבט מספר חבילות שהיו מונחות על ספסל מאחוריו, ניגש לפקידה תוך ש"עקף" את תור האנשים, נעמד לצידה, שוחח עמה ויצא כעבור זמן קצר מהמקום.

בשעה 10:42 (צ"ל 11:42) נכנס הנאשם 2 לסניף פעם נוספת, כשניתן לראות בבירור את תצלום הזהות בידו וכן ניתן לראות שהוא מביט עליו. הנאשם 2 המתין בתור ובהגיע תורו ניגש לפקידה ומסר לה את המסמכים שבידו ובכללם את תעודת הזהות, הפקידה חיפשה את החבילה בשקיה ומשמצאה אותה מסרה לנאשם 2 את יומן ההחתמות והלה נראה חותם בו בשעה 10:44 (צ"ל 11:44). לאחר מכן הנאשם 2 קיבל לידי את החבילה ויצא מהמקום.

עדים נוספים

30. עו"ד שי שורר, מסר בהודעתו (ת/29) כי הכיר את הנאשם 1 לאחר שאיריס גבזון, זוגתו של עזרא ווהב, ביקשה ממנו לייצג את עזרא בתיק סחר בסמים בברזיל, והכירה לו את הנאשם 1 כמי שמסייע לעזרא. בהמשך הנאשם 1 ביקש ממנו לסייע לאדם שנעצר בברזיל על מנת להסגירו לארץ ולהגיע לעסקת טיעון. בתחילת חודש אוקטובר פנה אליו הנאשם 1 ומסר כי זימנו אותו לחקירה בימ"ר, ושאל מה עליו לעשות, ועו"ד שורר ייעץ לו להתייצב לחקירה.

31. מנחם עמית, אחיו של הנאשם 1, מסר בעדותו כי ביום האירוע הסיע את הנאשם 1 לפתח תקווה, לשכונת עמישב בגני הדר, כיוון שאחיו היה צריך לבדוק רכב שהשכיר לאחר בשם יוסי דהן. אף שהאחר לא היה במקום אחיו בדק את הרכב, ולאחר מכן היה צריך להיפגש עם הנאשם 2, ויחד הם היו אמורים לנסוע לאחד המקומות הקדושים, קבר רחל או הכותל (עמ' 216 ש' 5 עד עמ' 217 ש' 17). העד אישר בחקירתו הראשית כי לנאשם 1 יש קשר לברזיל וכי התגורר תקופה מסוימת בחו"ל (עמ' 220 ש' 4-3).

בחקירתו הנגדית מסר העד, כי לאחר שנחקר במשטרה התקשר אליו בחור בשם גריינרמן ונפגש איתו, העד סיפר לו שהנאשמים 1 ו-2 עצורים ובתגובה אמר גריינרמן שהוא צריך להיעלם (עמ' 220 ש' 17-22). ברשות אותו גריינרמן היה רכב ששייך לנאשם 1 ולאח נוסף, גריינרמן מסר שאינו מוצא את הרכב והשתמש בתירוצים שונים, ככל הנראה ניסה למכור את הרכב עקב חוב של כ-100,000 ₪ שלטענתו הנאשם 1 חייב לו, עד שלבסוף החזיר את הרכב בתמורה לג'יפ אחר השייך לנאשם 1 (עמ' 221 ש' 3-2). אחת השיחות איתו הוקלטה על ידי העד, אך לא הוגשה מטעם ההגנה.

בחקירתו החוזרת לב"כ המאשימה אישר העד כי הוא למד טקסט לקראת עדותו בבית המשפט, ובעדותו בעצם הקריא את ששינן (עמ' 223 ש' 23-28).

חוות דעת מומחה

32. לבית המשפט הוגשה חוות דעתה של הגב' גבי אריאל, מומחית לבדיקת מסמכים והשוואת כתב יד (סומן ת/15), ממנה עולה כי לאחר בדיקה השוואתית שערכה בין פתק ובו רישום של ספרות ואותיות בלועזית לבין דוגמאות כתב יד של הנאשם 1, קיימת אפשרות כי הפתק נרשם על ידי הנאשם 1. בעדותה הבהירה העדה כי הספרות 3 ו-5 כתובות בצורה ייחודית עם לולאה, ולא נמצאו ניגודים שיצביעו על כך שלא מדובר באותו כותב (עמ' 77 ש' 8-17).

33. חוות דעתה של יפעת כץ, בודקת במעבדה האנליטית במטה הארצי, הוגשו וסומנו ת/17-18, ומהן עולה כי ביום 2.10.14 נתקבלו במעבדה ארבע שקיות מוצגים ובהן קופסת מתכת עטופה חלקית בקונדומים וגומיות עליה כתוב abacaxi em calda 400g ובתוכה נזל וכן שקית פלסטיק ובה מספר חורים ובתוכה תערובת של נזל וחומר מוצק ובה נמצא סם מסוכן מסוג קוקאין ואשר משקלן יחד הינו 710.42 גרם נטו (מוצג 1). כמו כן בשקיות הנוספות נמצאו כפפה קשורה בקשר ובתוכה אריזה מפלסטיק פתוחה ועליה מרוח נזל, שבה נמצאה כמות זעירה שלא נשקלה של סם מסוכן מסוג קוקאין; נייר מקופל ובו מעט חומר שלא נבדק; ונייר מקופל נוסף שהיה ריק ולא נבדק.

בהמשך זומנה העדה להשלמת עדותה, בעקבות חוות דעת שנתקבלה אצל ההגנה, והבהירה כי מעבדת הסמים במטה הארצי אינה בודקת ריכוזים של מוצגים לאור הגדרת סם מסוכן על פי פקודת הסמים כתרבות, תערובת, תמיסה וכו' (עמ' 301 ש' 6-10). העדה הבהירה בתשובה לשאלות ההגנה, כי המוצג העיקרי בתיק, מוצג 1, נבדק בשלוש בדיקות בלתי תלויות, כל אחת מהבדיקות נערכה במכשיר שונה, וכל אחת מהבדיקות בוצעה על פי מדגם שונה שנלקח מהתערובת. כל הבדיקות הצביעו באופן מיידי ומובהק על נוכחות סם מסוג קוקאין, ומכאן ניתן להסיק כי מדובר ברמה גבוהה של סם. גם מבחינה חזותית ניתן היה להבחין כי התמיסה היתה מאוד מרוכזת, עד כדי כך שהחומר שקע מתוך התמיסה והתגבש על דפנות כלי הבדיקה (עמ' 301 ש' 17 עד עמ' 302 ש' 7). העדה הבהירה כי התמיסה היתה רוויה, משמע כמות הממס לא יכולה היה להכיל את כמות החומר המומס.

עוד הסבירה, כי לו היתה במוצג כמות מזערית של מיליגרמים, כטענת ההגנה, בדיקת ה-FTIR לא היתה מזהה נוכחות של סם, ועמדה על כך שהכמויות שהיו בתערובת אינן עולות בקנה אחד עם "כמויות זעירות" או "זיהום" (עמ' 320 ש' 3-5, 16-20).

פרשת ההגנה

גרסאות הנאשמים

אמרות הנאשם 1

34. מהנאשם 1 נגבו שתי אמרות על ידי החוקר מיכאל אפרימה (ביום 5.10.14) ואמרה נוספת ע"י החוקר אליעזר קורלנד (ביום 8.10.14).

35. מיכאל אפרימה מסר בעדותו כי במהלך חקירתו של הנאשם 2 עלה שכאשר יצא מסניף הדואר הוא ביצע שיחת טלפון, ומבדיקת השיחות היוצאות במכשיר נמצא שבוצעה שיחה לאיש קשר בשם "רובי ברזיל חדש חדש". מבדיקת מספר הטלפון במערכת המשטרתית עלה שמדובר בנאשם 1, ועל כן הוא זומן לחקירה.

הנאשם 1 התייצב לחקירה בתחנה ביום 5.10.14 ונחקר בעדות פתוחה, כשבמהלכה מסר כי ביום האירוע הוא היה בפתח תקווה, פגש בנאשם 2 ואף היה עד למעצרו כיוון ששהה בסמוך לסניף הדואר בכפר סירקין. בנסיבות אלה עצר העד את חקירתו של הנאשם 1, הנחה אותו לרשום את מספר הטלפון של עורך דינו על מנת להתייעץ איתו ולאחר מכן המשיך לחקור אותו תחת אזהרה. כשהנאשם 1 רשם את מספר הטלפון של עורך דינו, הבחין העד כי כתב היד דומה באופן בולט לעין לכתב היד בפתק שנתפס על גופו של הנאשם 2, עליו היה רשום מספר החבילה, ולכן תפס את הפתק עליו רשם הנאשם 1 את מספר הטלפון.

לאחר שהוזהר הנאשם 1, ניתנו לו זכויותיו והוא התייעץ עם עורך דינו, חדל הנאשם 1 מלהשיב לשאלות החוקר, ושמר על זכות השתיקה (ת/39-40).

36. ב"כ המאשימה ביקש להגיש את הודעתו של הנאשם 1 אשר נגבתה על ידי העד, ובא כוחו של הנאשם 2 התנגד לכך מהטעם שמדובר בהודעת עד ולא בהודעת חשוד. על אף ההתנגדות, קיבלתי ההודעה (סומנה ת/38), זאת מכמה טעמים. ראשית, כפי שתואר לעיל בשעה שהחלה חקירתו של הנאשם 1 לא היה בידי החוקרים חומר ראיות שיש בו כדי להאשימו בעבירה כלשהי, אלא היה בידיהם חשד בלבד, לנוכח קיומו של קשר טלפוני עם הנאשם 2. בנסיבות כאלה, לא היתה חובה על החוקרים להזהיר בשלב זה. מרגע שהנאשם 1 קשר עצמו למקום האירוע, עשה נכון החוקר עת עצר את החקירה ומסר לו את זכויותיו (ראו לעניין זה ע"פ 10477/09 מוחמד מובארק נ' מדינת ישראל, פסקאות 97-99). שנית, מהפסיקה עולה מגמה ברורה להעדפת קבילותן של ראיות, תוך הותרת מקום לטיעון ביחס למשקלן של אותן ראיות. ישנה חשיבות בקבלת מלוא גרסאותיו של נאשם בחקירתו במשטרה, על מנת לאפשר לבית המשפט לבחון את התפתחות הגרסה ואמיתותה.

37. מההודעה ת/38 עולה כי לדברי הנאשם 1, הוא שהה בברזיל 9 שנים וחזר ארצה בשלהי שנת 2012, וכי שמר על קשר עם רבנים מקומיים (עמ' 1 ש' 14-18). הנאשם 1 אישר כי הוא מכיר את הנאשם 2. לדבריו כשנה וחצי עובר לחקירתו פנו אליו עו"ד שי שורר, הנאשם 2 ואשתו של עזרא ווהב בבקשה לסייע לעזרא ווהב, העצור בברזיל בגין עבירות סמים, באיתור עורך דין שייצג אותו (עמ' 2 ש' 34-39), ומאז הוא נמצא עימם בקשר. כן מסר שידוע לו מהאינטרנט שנאשם 2 נעצר בגין עבירות סמים.

לדבריו, כשבועיים עובר לחקירה היה בקשר עם הנאשם 2, כיוון שביקש את עזרתו בהתנעת רכב שהשכיר לאדם בשם יוסף דהן, אולם הנאשם 2 טען שאינו יכול לסייע לו ולכן הוא נסע למקום עם אחיו מנחם. בדרך פגש הנאשם 1 ברב בקר, אשר הציע לו להצטרף אליו לנסיעה עם תלמידים למערת המכפלה ולקבר רחל.

בשיחה נוספת עם הנאשם 2 הציע הנאשם 1 לנאשם 2 להצטרף אליו לנסיעה לקבר רחל, אולם הנאשם 2 מסר שאינו יכול להצטרף אליו. בהמשך, לאחר שהנאשם 1 החל בנסיעה חזרה לבני ברק, התקשר אליו הנאשם 2 ואמר לו לחזור, שהוא מעוניין לתת תרומה ושמות שיאמרו בשבילו, והנאשם 1 נסע לכפר סירקין, שם אמר היה לפגוש בנאשם 2. הנאשם 1 המתין לנאשם 2 ליד הברכה, ואז הבחין במעצרו של הנאשם 2 ונסע מיד מהמקום (עמ' 5 ש' 14- עד עמ' 6 ש' 167). בסך הכל שהה הנאשם 1 בפתח תקווה ביום רביעי משעה 10:00 ועד 12:30.

38. למחרת נעצר גריינרמן, ולאחר חקירתו ערך מיכאל אפרימה עימות בין גריינרמן לנאשם 1 (ת/41-42). בעימות שלל הנאשם 1 כי ביקש מגריינרמן שישגי לו צילומים של תעודות זהות, ושלל כי קיבל ממנו צילומי תעודות זהות של קרויזר ופכטלט. גריינרמן עמד על גרסתו וטען כי הנאשם 1 משקר (עמ' 7 ש' 203-221). הנאשם 1 אישר כי ביקש מגריינרמן לקבל עבורו כספים בבנק הדואר, כיוון שיש הגבלה על משלוח סכום של כסף מברזיל לארץ. הנאשם 1 שלל את טענת גריינרמן ולפיה נתן לו מספר חבילה וביקש ממנו להתקשר לדואר ולברר מה הסטטוס שלה (עמ' 8 ש' 239-248).

39. מיכאל אפרימה שלל בחקירתו הנגדית כי בקשתו מנאשם 1 לרשום את מספר הטלפון של עורך דינו היתה תרגיל חקירה, ומסר כי לו היה זה תרגיל מכוון היה מבקש מהנאשם 1 לרשום את כל האותיות באנגלית ואת כל המספרים, והוא לא עשה כן. לדבריו, תשומת ליבו לדמיון בין אופן רישום המספרים היתה מקרית ונבעה מייחודיות אופן רישום הספרה 5, שלא יכול היה לצפות שהנאשם 1 ירשום אותה (עמ' 278 ש' 19 עד עמ' 279 ש' 4).

כן השיב העד כי לא מצא צורך להוציא איכונים למכשיר הטלפון של הנאשם 1 מקום שזה קשר עצמו למקום האירוע (עמ' 282 ש' 6-32).

40. בחקירה נוספת שנערכה כאמור לנאשם 1 ביום 8.10.14, שמר הנאשם 1 על זכות השתיקה (ת/7-8).

עדות הנאשם 1 בבית המשפט

41. הנאשם 1 מסר בעדותו כי עו"ד שי שורר פנה אליו טלפונית בבקשה לסייע לו בתרגום עם אדם שיושב בכלא בברזיל, בשם עזרא ווהב. בהמשך ביקש ממנו עו"ד שורר לסייע לאשת האסיר איריס, שנמצאת בארץ, וכשהוא נפגש איתה ליווה אותה הנאשם 2. כך נוצרה ההיכרות בינו לבין נאשם 2 (עמ' 349 ש' 22 עד עמ' 250 ש' 22).

ביום 1.10.14 היה צריך לנסוע לפתח תקווה לאסוף רכב מאדם בשם יוסף חיים דהן. מר דהן אמר היה להביא לו את הרכב יום קודם לכן אך לא עשה כן, לטענתו בשל בעיות התנעה (עמ' 348 ש' 26-30).

הוא התקשר לנאשם 2 בסמוך לשעה 10:00 כדי לשאול אותו אם הוא יוכל לבוא איתו, אך הוא לא ענה לו, ניסה להתקשר לרב בקר ולבסוף ביקש מאחיו שיסע איתו לשם. הם נסעו למקום, הסמוך לביתו של הנאשם 2 ושל הרב בקר, ונטל את הרכב באמצעות מפתח שהיה ברשותו. לאחר מכן הוא פגש את הרב בקר ושוחח עימו על פעילות שתכננו לאותו יום, הרב בקר ביקש ממנו להצטרף לנסיעה למערת המכפלה, לקבר רחל, לאחר מכן לכותל ולסליחות עם הרב אלבז, למסעדה וחזרה בשתיים בלילה הביתה (עמ' 351 ש' 8-18). בהמשך הוא חזר לביתו של דהן ובתו של דהן נתנה לו את מפתח הרכב שהיה ברשותה.

בחקירתו הנגדית אישר הנאשם 1 כי לאחר שהניע את הרכב, עזב אחיו את המקום (עמ' 400 ש' 22-25). כן עומת עם כך שמגרסת דהן עולה שהרכב כלל לא היה מקולקל, ועמד על כך שדהן התלונן שהרכב עושה לו בעיות ולא מניע, וכן כי נתקל בקושי בגביית התשלומים מדהן (עמ' 403 ש' 5-32).

בחקירתו הנגדית עומת הנאשם 1 עם דבריו של מר דהן, לפיהם הוא כלל לא ידע שהנאשם 1 עתיד להגיע לקחת את הרכב, ועמד על גרסתו ולפיה תאם עימו את הדבר.

לטענת הנאשם 1 הוא התקשר לנאשם 2 ועדכן אותו בדבר הנסיעה כיוון שהביע עניין בכך בעבר, וכשהנאשם 1 היה כבר ביציאה מפתח תקווה לבני ברק על מנת לתקן את הרכב התקשר אליו הנאשם 2 וביקש שיחזור למרכז של כפר סירקין.

הוא עשה כן, הגיע ליד מרכז מסחרי ובריכה עם חנייה, ניסה לחייג לנאשם 2 ואז הבחין ברכב משטרתי ונסע מהמקום (עמ' 352 ש' 6 עד עמ' 353 ש' 9).

בחקירתו הנגדית נשאל העד כיצד ידע לנסוע דווקא לסניף הדואר, והשיב כי הנאשם 2 אמר לו להגיע למרכז כפר סירקין, והדואר נמצא במרכז (עמ' 412 ש' 13-31).

לאחר מכן נסע לסדר את המדרשה, ולקח את הרכב למוסך בבני ברק ולמוסך אחר בחשמונאים (עמ' 356 ש' 2-13).

גריינרמן הוא נכד של רב מאוד מוערך ורב בישיבה של הנאשם 1 ביקש ממנו לעזור לו. העד הכניס אותו לישיבה של אביו, נתן לו כל מיני אפשרויות תעסוקה, סייע לו כלכלית באמצעות גמ"ח, ולכן הוא אינו מבין מדוע גריינרמן הצביע עליו כעל מי שפנה אליו וביקש תעודות זהות, שכן הוא מעולם לא עשה כן.

לטענתו, יתכן שגריינרמן פחד מאדם אחר עליו הצביע בחקירתו, ולכן טפל את האשמה על הנאשם 1. בנוסף, לאותו אדם סכסוך אישי עם הנאשם 1 והוא אינו מציין את שמו שכן חושש לחייו (עמ' 354 ש' 14 עד עמ' 355 ש' 7). אפשרות נוספת הינה שהחוקרים או הפרקליטות הבטיחו לגריינרמן דבר מה בתמורה לעדותו המפלילה כנגד הנאשם 1 (עמ' 12).

422 ש' 2-11).

הנאשם 1 אישר כי ביקש מגריינרמן למשוך עבורו כסף מזומן שנשלח בדואר, לדבריו מתווך שמכר עבורו דירה בברזיל אמר לו שאינו מצליח להעביר את הכסף על שמו, ולכן ביקש מגריינרמן רשות לשלוח את הכסף על השם שלו (עמ' 259 ש' 8-21). בחקירתו הנגדית טען כי סבר שלא ניתן להעביר לנמען אחד יותר מסכום של \$3000 ולכן ביקש את עזרתו של גריינרמן, ובסוף הסתבר שלא ניתן לשלוח יותר מ-\$3000 (עמ' 372 ש' 3 עד עמ' 373 ש' 32).

את פכטלט אינו מכיר ואת שמו שמע לראשונה במהלך המשפט (עמ' 355 ש' 9-10), ואת קרויזר פגש בשלוש או ארבע הזדמנויות, במסגרת השיעורים בבני ברק ופעם נוספת כשגריינרמן שלח אותו אליו לבקש הלוואה.

הנאשם 1 מסר כי במהלך החקירה לא הוזכר ולא ניתנה לו הזכות להתייעץ עם עו"ד, סיפר מיוזמתו פרטים אודות עברו ולא הסתיר דבר.

הנאשם מסר כי נמצאו בביתו צילומי תעודות זהות כיוון שקיבל מאדם בעל חברת ליסינג חמישה כלי רכב, אותם השכיר לציבור החרדי (עמ' 358 ש' 21 עד עמ' 359 ש' 5).

כן מסר כי לא היה צריך מגריינרמן תעודות זהות כשיש לו תעודות של תלמידיו ושל שוכרי כלי רכב בביתו; כי לא היה צריך מגריינרמן שיתקשר עבורו לסניף הדואר כאשר יש ברשותו מעבדה של טלפונים ניידים ובה עשרות אם לא מאות של טלפונים; שהוא לא היה כלל בארץ במועד בו גריינרמן טוען שהוא דיווח לו על קבלת החבילה כיוון שהיה זה ראש השנה והוא טס לאומן; וכי לא יתכן שהוא שם עבורו צילום של תעודת זהות בתיבת הדואר כיוון שהוא מתגורר בדירה מחולקת ותיבת הדואר הינה משותפת;

לדבריו לאחר החקירה שעבר חש שהחוקרים "עובדים עליו" ולכן בעצת עורך דינו שמר על זכות השתיקה.

בחקירתו הנגדית אישר כי עבודתו במסגרת מעבדת הטלפונים ובהשכרת כלי הרכב בוצעה ללא תלושי שכר ולא הוגשו בגינה דיווחים לרשויות המס (עמ' 367 ש' 20-30).

הנאשם 1 עומת עם כך שבחקירתו במשטרה טען בתחילה שראה באינטרנט שנאשם 2 נעצר, ולאחר מכן תאר כי ראה את המעצר במו עיניו, ואמר: "הו תפסת אותי על שקר...עכשיו הפלת אותי", והוסיף ואמר כי אין כל הוכחה לכך שהיה במקום לבד מדבריו עצמו, כי אין ראיה לכך שהוא נפגש עם הנאשם 2, וכי אילו היו החוקרים מוציאים דו"ח איכון היו רואים שלא היה מפגש כאמור (עמ' 413 ש' 18 עד עמ' 416 ש' 23).

עדי הגנה לנאשם 1

42. ישראל דוד בקר, מנהל מוסד לנוער בסיכון בשכונת הדר גנים עמישב, מסר בעדותו כי הכיר את הנאשם 1 מתוקף עבודתו במוסד, הנאשם 1 הגיע להעביר מסרים חיוביים ולעודד את הנערים, ועד מהרה הנערים התחברו אליו והוא היה מגיע מדי יום ללמד אותם ולשוחח איתם (עמ' 331 ש' 5-18). בהמשך הפך הנאשם 1 לשותפו במדרשה.

כמו כן מכיר העד את הנאשם 2, כיוון שהוא מתגורר בסמוך למדרשה ותיווך בין דיירי השכונה לבין המדרשה על מנת לשמור על הסדר הטוב במקום (עמ' 332 ש' 2-10), כן את הגברת גביון, שהביאה מגדנות לנערים בתמורה לתפילות

עמוד 13

על בעלה האסור בברזיל (עמ' 332 ש' 14-18), ואת גריינרמן, בחור שליווה את הנאשם 1 רבות בתחילת דרכו במדרשה, ובהמשך נעלם.

העד אישר בעדותו כי פגש את הנאשם 1 בבוקר יום 1.10.14, בסמוך לשעה 11:00, ליד המוסד בהדר גנים. הנאשם 1 ישב במכוניתו והם שוחחו על תכניות המסע משך כעשרים דקות. בשעות אחר הצהריים הם יצאו למערת המכפלה ולקבר רחל, והנאשם 1 פגש בהם בקבר רחל (עמ' 333 ש' 4-19).

43. מר שוען, קצין חקירות בימ"ר מרכז, אישר בעדותו כי חקר את גריינרמן במסגרת תיק נוסף שעניינו חשד למעבדת הידרו בבני ברק, וערך עימות בינו לבין חשוד בשם אבישי יגאלי, וכי גריינרמן אמר לו ששיקר בעימות לאור חששו ממשפחתו של אותו חשוד.

חוות דעתו של עד ההגנה אבנר רוזנגרטן, מהמכון למדע פורנזי, הוגשה וסומנה נ/5, וממנה עולה לדעתו המקצועית, כי מקום שהנוזל שהיה חלק מהתערובת לא נבדק, לא ניתן לבסס את הטענה שמדובר בתמיסה רווייה ביתר, זאת בפרט כאשר תארה המומחית התגבשות חומר על הדפנות ולא תארה שקיעה של החומר בקרקעית. בחקירתו הנגדית אישר העד כי כי שגה בפרט זה, וכי לא ראה את המוצג בעצמו. כמו כן נשאל העד לגבי הגדרת החומר כתכשיר, תרכובת או תמיסה על פי פקודת הסמים, אולם התחמק מלענות תשובה ישירה ומסר שאין המדובר בתמיסה (עמ' 430 ש' 7-15).

כן נטען בסעיף 5 לחוות הדעת כי צורת האריזה - עיטוף בנוזל - מחייבת (!) בדיקה כמותית של הסם והנוזל אינו יכול להיחשב לחלק מהסם. בחקירתו הנגדית אישר העד כי מקום שבמוצג יש נוזל ויש קוקאין, הרי שמדובר בתערובת של נוזל וקוקאין, אף כי עמד על הצורך, לדעתו, לערוך הפרדה בין הסם לנוזל לנוכח מטרת ההסלקה (עמ' 451 ש' 1 עד עמ' 452).

בסעיף 6 לחוות הדעת נטען כי המוצג הגיע למעבדת חומרים כשהוא פתוח ולכן לא ראוי היה להיבדק כלל עקב חשש לזיהום. בחקירתו הנגדית אישר העד כי לא צפה בסרטון הוידאו המלא המתעד את פתיחת המוצג בתחנת המשטרה, אולם עמד על טענתו שבדקת המעבדה האנליטית לא צריכה היתה לבדוק את המוצג כיוון שהיה פתוח ויש חשש לזיהום (בין מכוון ובין זיהום משני מקרי) (עמ' 489 ש' 1 עד עמ' 492 ש' 32).

בסעיפים 9 ו-10 לחוות הדעת נטען כי בדיקות FTIR ו-GC/MS אינן בדיקות כמותיות אלא רק איכותיות, ועל כן לא ניתן לומר - כפי שטענה מומחית התביעה - כי מדובר בכמות קוקאין גדולה. בחקירתו הנגדית אישר העד כי לא בדק בעצמו את המוצג כיוון שלא נתבקש על ידי ההגנה לעשות כן. כמו כן אישר כי למיטב הבנתו היה נוזל בין השקית הפנימית לחיצונית וכי טעה בהבנתו בנקודה זו (עמ' 483 ש' 25-28).

44. אלימלך פרבר, מנהל משרד ומזכיר בישיבת קריית מלאכי, עומת עם כך שברשות הנאשם 1 נמצאו צילומי תעודות זהות ועליהם רשום השם שלו. העד הבהיר כי במסגרת עבודתו כמזכיר ניסה לעזור לנאשם 1 לקבל לישיבה תלמידים שנשרו ממסלול הלימודים, ועל כן ביקש ממנו לשלוח לו צילומים של תעודות הזהות, וכאשר התלמידים הינם מתחת לגיל 18 היה צורך גם בצילום תעודת הזהות של ההורים עם הספח (עמ' 511 ש' 15 עד עמ' 512 ש' 20). כמו כן מסר העד כי הנאשם 1 פנה אליו מספר ימים לפני עדותו וביקש ממנו להדפיס עבורו את פירוט השיחות שלו מאתר האינטרנט של גולן לפי מספר לקוח וסיסמא והוא עשה כן. פלט השיחות הוגש וסומן נ/7. בחקירתו

הנגדית הסביר העד כי הנאשם 1 היה בתקן של אברך בישיבה, וקיבל מלגה, כשהצפי מאברך המקבל מלגה הוא להגיע לישיבה מדי יום וללמוד מהבוקר עד הערב (עמ' 514 ש' 15 עד עמ' 516 ש' 10).

45. אליהו ריזל, מסר בעדותו מטעם ההגנה כי מכיר את גריינרמן מילדות, וכי ביקש ממנו בהזדמנות אחת לפרוט עבורו שיק, גריינרמן עשה כן אולם לקח את הכסף לעצמו ולא העביר לעד את כספו.

אמרות הנאשם 2

46. מהנאשם 2 נגבו 5 אמרות. אמרתו של הנאשם 2 מיום 1.10.14 נגבתה על ידי החוקר ברק צוברי (ת/22-21). במסגרת האמרה מסר הנאשם 2 כי יצא בבוקר מביתו שבפתח תקווה יחד עם אשתו והשניים נסעו לשלם דו"ח שקיבל בסניף הדואר בסירקין אולם כשהגיעו הבחין ששכח את הדו"ח ברכב שנמצא אצל ביתו, ולכן נסע למקום עבודתו ("היפר מור" בפתח תקווה) לקחת את הדו"ח. כשהיה בסמוך לרכב, ניגש אליו בחור דתי על כסא גלגלים וביקש ממנו להביא לו דואר רשום ונתן לו צילום של תעודת הזהות שלו ופתק לבן עם מספרים של דבר הדואר. הוא נסע לדואר, שילם את הדו"ח ונתן לפקידה את הצילום ומספר החבילה ולקח את החבילה. כשיצא רצו אליו שוטרים ולכן נבהל וזרק את החבילה. לדבריו הוא משלם בסניף דואר זה חשבונות מדי פעם ואף היה שם ביום שני קודם ליום האירוע, על מנת לשלם חשבון חשמל ותשלום לכביש 6, אך אינו מכיר את הפקידה. (לדבריו פגש את הבחור הדתי ביום האירוע, ולכן לא יכול היה לדעת על החבילה מוקדם יותר באותו יום ועל אחת כמה וכמה שלא ביום שני קודם לכן). הנאשם 2 זיהה את הפתק הלבן שהציג לו החוקר כפתק אותו נתן לפקידת הדואר, ועומת עם כך שכבר בפעם הראשונה שהגיע לסניף הדואר, באותו בוקר, אמר לפקידה שיחזור מאוחר יותר לקחת את החבילה. הנאשם 2 שלל את הדברים (עמ' 5 ש' 142 עד עמ' 6 ש' 153).

הנאשם 2 אישר בחקירה שבעת שהיה בסניף הדואר, בין השעות 11:30 ל-11:42 שוחח בטלפון והציג לחוקר את הטלפון ובו שתי שיחות יוצאות ושתי שיחות נכנסות מאיש הקשר "ראובן ברזיל חדש חדש". לדבריו מדובר בראובן שמלמד ילדים דתיים בישיבה והוא זכר אותו באמצעות הכינוי ברזיל (עמ' 6 ש' 164-178). לדבריו שוחח עימו על רכב שהיה מעוניין לקנות. הנאשם 2 אישר היכרות עם מכר בברזיל, אולם אף לאחר שעומת עם צירוף הנסיבות ובהן קבלת חבילה מברזיל וצירוף השם ברזיל לאיש הקשר ראובן שלל קיומו של קשר בין הדברים (עמ' 7 ש' 191-195).

47. אמרתו של הנאשם 2 מיום 2.10.14 נגבתה ע"י מיכאל אפרימה (הוגשה וסומנה ת/43-44), וממנה עלה כי לטענתו בחור חרדי על כסא גלגלים, מבוגר מגיל 36, ביקש ממנו להביא לו חבילה מהדואר ומסר לו צילום של תעודת הזהות שלו. הנאשם 2 עומת עם מכתבו של עזרא שנשלח אליו מברזיל ובו הוא מבקש מהנאשם 2 לשמור על ה"קו", ומסר שאינו יודע למה הכוונה ומעלה השערה שהכוונה לחברת בניה של עזרא שפועלת לביצוע תמ"א 38 (עמ' 5 ש' 122 עד עמ' 6 ש' 168). הנאשם 2 אף טען כי אינו יודע על קיומו של קשר בין הנאשם 1 לברזיל, ולא עלה בידו להסביר מדוע כינוי איש הקשר שלו בטלפון הינו "ברזיל חדש חדש" (עמ' 3 ש' 50-59).

48. חקירה נוספת של הנאשם 2 מיום 6.10.14, שנערכה ע"י מיכאל אפרימה, הוגשה וסומנה ת/45-46, ובה עומת הנאשם 2 עם כך שהבחור שבתעודת הזהות שלו נעשה שימוש להוצאת החבילה הינו בחור צעיר בן 20, ואינו נכה כלל, ומסר שהוא אמר שמדובר באדם צעיר (עמ' 2 ש' 29-24). בהמשך החקירה אמר הנאשם 2 כי היה אמור לנסוע עם הנאשם 1 לקבר רחל (עמ' 2 ש' 37-38, עמ' 4 ש' 82). העד אישר כי ישנו קשר בין הנאשם 1 לעזרא וזה וכי לא אישר את הקשר לברזיל כיוון שחש שהחוקרים "מנסים להפיל עליו דברים" (עמ' 3 ש' 48-57).

49. אמרתו של הנאשם 2 מיום 10.10.14 הוגשה על ידי גובה האמרה, החוקר יעקב פוריאן, אשר מסר כי עובר לחקירה התייעץ עם הנאשם 2 עם עו"ד ובחקירתו ביקש לשמור על זכות השתיקה.

עמוד 15

50. אמרתו של הנאשם 2 מיום 13.10.14 נגבתה על ידי אליעזר קורלנד (סומנה ת/9-10), במסגרתה הפנה לדברים שמסר באמרה קודמת ולא הוסיף דבר.

עדות הנאשם 2 בבית המשפט

51. הנאשם 2 מסר בעדותו כי הוא בן 38, נשוי ואב לשישה ילדים, מתגורר בפתח תקווה ובעל חנות לבגדי נשים בדרום תל אביב. לדבריו גר בשכונת לעזרא ווהב ונרקמה בין המשפחות חברות טובה. לדבריו, במכתב ששלח לו עזרא וביקש שיעזור לו עם הקו, הוא התייחס ככל הנראה לתמ"א 38 או לקו של הלוואות, ואת מכתב התשובה שכתב כלל לא שלח (עמ' 532 ש' 20 עד עמ' 533 ש' 5). בחקירתו הנגדית מסר שהיה לעזרא קו להעברת כספים ואולי התכוון לכך (עמ' 567 ש' 18 עד עמ' 568 ש' 15).

לאחר מעצרו של עזרא ווהב בברזיל, פנתה אשתו אליהם בבקשה לעזרה. היא מסרה שעורך דין שמתמחה בהסגרות הפנה אותה לנאשם 1, והיא ביקשה מהנאשם 2 שילווח אותה לפגישה עמו. כך הכיר הנאשם 2 את הנאשם 1, ונוצר ביניהם קשר טוב (עמ' 528-531). כיוון שהכיר את הנאשם 1 כמי שסייע לעזרא בברזיל כינה אותו "ראובן ברזיל" ברשימת אנשי הקשר (עמ' 537 ש' 17-20).

לדברי הנאשם 2, סניף הדואר בכפר סירקין הוא הסניף בו הוא משלם את חשבונותיו האישיים וכן את חשבונות העסק, אישר כי ביום 29.9.2014 אכן שאל את הפקידה כוכבה אודות חבילה, ואישר כי היה בידו פתק לבן ועליו מספר החבילה. לדבריו אדם שהוא אינו מוכן למסור את שמו ביקש ממנו להוציא עבורו את החבילה, ולא היתה לו כל ידיעה מה היא מכילה (עמ' 535 ש' 2-11).

הנאשם 2 אישר כי שיקר בחקירתו במשטרה בהקשר זה כיוון שנלחץ, זו פעם ראשונה שהוא נחקר במשטרה ועומד לדין, אכן מדובר באדם דתי שהוא מכר שלו ואשר ביקש ממנו טובה אישית (עמ' 535 ש' 18 עד עמ' 536 ש' 3).

ביום המעצר הגיע לסניף הדואר, שילם דו"ח ולקח את החבילה, ומיד כשיצא החוצה קפצו עליו שוטרים רבים. לו הם היו מחכים דקה ולא יותר מכך היו מגלים את האמת כולה (עמ' 536 ש' 17-24). אולי אותו אדם ששלח אותו ידע שהעד מכיר את הפקידה מסניף הדואר, ולכן היא תיתן לו את החבילה מבלי להציג את הפתק המקורי (עמ' 537 ש' 12-16). בחקירתו הנגדית השיב לתובע כי הכיר את אותו אחר מכל מיני מקומות, בין היתר מבית הכנסת ומהכותל, וכי יש ברשותו את מספר הטלפון שלו (עמ' 578 ש' 2-19), אולם לא זכר לומר היכן פגש בו וקיבל את תצלום תעודת הזהות מידי (עמ' 582 ש' 5-17).

על טיב הקשר בינו לבין עזרא ווהב סיפר לראשונה בעדותו כיוון שבמשטרה היה לחוץ ולא זכר דבר (עמ' 545 ש' 9-13). כשעומת העד עם כך שכן נחקר בעבר בחקירה משטרתית, אישר זאת אולם מסר שרצו לבדוק איתו אפשרות לשיתוף פעולה (עמ' 545 ש' 14 עד עמ' 546 ש' 4).

כשנתבקש הנאשם 2 להבהיר מה היו גורמי הלחץ בחקירה, לא מסר דברים מפורשים אלא אמר בכלליות כי נאמר לו שאשתו תיעצר, וכי החוקרים השתוללו והתפרעו (עמ' 547 ש' 1 עד עמ' 550 ש' 1). בהמשך תאר כי אחד החוקרים

שהופיעו בבית המשפט קילל אותו, וכשנשאל מדוע לא נחקר על כך השוטר על ידי סנגורו לא עלה בידו לספק לכך הסבר (עמ' 552 ש' 10 עד עמ' 553 ש' 10).

בתשובה לשאלת התובע מסר כי "חנוך" אליו התכוון עזרא במכתבו כי הוא עוזר לו קצת בקו, הוא חנוך עצמון.

הנאשם 2 מסר בחקירתו הנגדית כי לא הביט בתצלום תעודת הזהות שנמסרה לידו על ידי האחר, ומסר כי לא הוא חתם ביומן ההחתמות של הדואר אלא הפקידה כוכבה (עמ' 580 ש' 7-12).

בהמשך ולאחר שעומת עם גרסתו במשטרה שינה דבריו ואמר כי יתכן וקשקש חתימה (עמ' 648 ש' 8-21).

הנאשם 2 מסר לראשונה, כי את הפתק ועליו מספר החבילה קיבל מהאחר כבר ביום 29.9.14, ומשלא קיבל לידיו את החבילה, החזיר את הפתק לידי האחר, אותו פגש בסמוך לביתו. למחרת, ביום 1.10.14, קיבל לטענתו הנאשם 2 הודעה מאותו אחר ופגש בו פעם נוספת ברחוב מנחם בגין בפתח תקווה (בהמשך אמר שאינו זוכר אם שוחח עמו או לא) וקיבל מידי פעם נוספת את הפתק (עמ' 586 ש' 4 עד עמ' 589 ש' 10).

כשנשאל כיצד רצה לטענתו לקחת את החבילה מהדואר בפעם הראשונה בה נכנס לסניף ביום 1.10.14 אם לא היה בידו את הפתק עם מספר החבילה לא עלה בידו להשיב (עמ' 617 ש' 7 עד עמ' 618 ש' 20).

הנאשם 2 מסר כי אינו זוכר את תוכן שיחותיו עם הנאשם 1 מיום 1.10.14, וכשנשאל מדוע טען בחקירתו שנערכה ביום 1.10.14 אחר הצהריים שכלל אינו זוכר ששוחח עם הנאשם 1 באותו יום, השיב כי יש לו זיכרון חלש.

הנאשם עומת עם גרסתו של נאשם 1 לשיחות ומסר כי אינו זוכר (עמ' 597 ש' 1-6), אולם מסר כי היו אמורים ללכת ביחד בצהריים לקברי צדיקים (ולא בערב עם הישיבה של הנאשם 1), זאת על אף שמוקדם יותר טען שהתכוון ללכת לעבודה עם אשתו לאחר שיסיימו את הסידורים בדואר (עמ' 598 ש' 18, עמ' 589 ש' 17 עד עמ' 591 ש' 4), וכן בניגוד לגרסת הנאשם 1 לפיה הנאשם 2 אמר לו שאינו יכול לנסוע לקברי צדיקים וביקש לתת רק תרומה, ומסר שאינו זוכר (עמ' 602 ש' 7-9).

הנאשם 2 נשאל מדוע מסר לו האחר צילום של תעודת זהות (שאינה שלו - הערה שלי- מ.ב.) ולא את תעודת הזהות המקורית, והשיב כי הדבר לא היה חשוב בעיניו באותו רגע (עמ' 633 ש' 10-18).

הנאשם עומת עם כך שבמצלמות האבטחה של סניף הדואר הוא נראה מחפש חבילה (ולא מעטפה כפי שהוא טען שציפה לקבל במהלך העדות), והשיב כי הוא רק הסתכל מסקרנות ולא חיפש דבר (עמ' 639 ש' 5 עד עמ' 640 ש' 5). לאחר מכן שינה את דבריו ומסר שהסתכל על מנת לראות אם אשתו של עזרא ווהב שלחה לו חבילה עם אוכל, ולאחר שעומת עם כך שמדובר בחבילות שמתקבלות בארץ ולא דואר יוצא, השיב "אני לא יודע. אני אומר לך יכול להיות" (עמ' 641 ש' 18). לאחר מכן שינה את דבריו פעם נוספת וטען שאינו יודע כלל לקרוא אנגלית (עמ' 643 ש' 3).

הנאשם 2 טען בחקירתו הנגדית שלא הביט לצדדים לאחר שיצא מסניף הדואר, ולא זרק במכוון את החבילה מידי. לטענתו השוטרים קפצו עליו וכתוצאה מכך החבילה נשמטה מידי (עמ' 646 ש' 1 עד עמ' 647 ש' 5).

בתשובה לשאלותי טען הנאשם 2 כי לא הביט בתעודת הזהות ולטענתו לא ראה את התמונה שבתעודת הזהות ולכן לא הבחין כי לא מדובר באותו אדם שמסר לו את הצילום. כששאלתי כיצד ידע שהשם שהופיע בתעודת הזהות הוא 'יצחק',

השיב כי השוטרים הראו לו זאת (עמ' 649 ש' 1-12).

(השוטרים לא נחקרו על כך, ויתרה מכך - מחקירתו עולה כי לא הוצג לו דבר והוא מסר את הדברים מזכרונו. הדבר עולה במפורש מהערות החוקר).

כמו כן, בתשובה לשאלותיי בדבר השיחות הרבות שנתקבלו מהנאשם 1 בסמוך למועד תשלום הדו"ח, השיב הנאשם 2 כי ישן והנאשם 1 העיר אותו משנתו. לא עלה בידו להסביר את רצף השיחות שנערכו בסמוך לשהותו בסניף הדואר (עמ' 650-651). כן לא עלה בידו להסביר את שתי השיחות מהנאשם 1 שהתקבלו אצלו ביום 29.9.14 (עמ' 653 ש' 17-19).

דין והכרעה

רכיבי העבירה - קשירת קשר לפשע וייבוא סם מסוכן

52. כתב האישום מייחס לנאשמים 1 ו-2 קשירת קשר לפשע וייבוא סם מסוכן, כאשר הגדרת "יבוא" בסעיף 1 לפקודת הסמים המסוכנים הינה - "שלא במעבר".

תחילה אבחן האם מכלול הראיות שהובא בפני מצביע על כך שהתגבש היסוד העובדתי בעבירה ביחס לנאשמים 1 ו-2 (עליו חולק הנאשם 1), ולאחר מכן אבחן התגבשות היסוד הנפשי (עליו חולק הנאשם 2).

היסוד העובדתי

ניתוח הראיות ביחס לנאשם 1

53. עדותו של גריינרמן, אשר היה תלמידו של הנאשם 1 בישיבה, מצביעה על כך שהנאשם 1 ביקש ממנו להשיג עבורו צילום תעודת זהות של אדם שיוכל ללכת לדואר לקבל חבילה, ולשם כך צילם גריינרמן את תעודות הזהות של קרויזר יצחק ואליעזר פכטלט, שני תלמידים שהכיר בישיבה, והעבירם לידי הנאשם 1. כמו כן, בסמוך ליום 22.9.14 ביקש ממנו הנאשם 1 לברר עבורו בטלפון סטטוס של חבילה על פי מספרה והוא עשה כן.

אין חולק כי תעודת הזהות של קרויזר נמצאה ברשותו של הנאשם 2 ביום 1.10.14 וכי באמצעותה קיבל את החבילה שהכילה את הסמים המסוכנים, ומעדותו של גריינרמן עולה כי לו עצמו לא היה כל קשר לנאשם 2.

ראשית יאמר, כי בדבריו האמורים הפליל גריינרמן את עצמו, הורשע בעקבותיהם בעבירת סיוע לסחר בסמים, ונדון לשנת מאסר בפועל.

התרשמתי במהלך עדותו של גריינרמן, כי הוא מעריך את הנאשם 1, אשר תמך בו וסייע לו אישית ואף כלכלית, ולא התרשמתי מקיומה של מגמת הפללה בדבריו, ככל שאלה נוגעים לנאשם 1, ככל הנראה בשל הערכה זו. כך, מקום שהתייחס לדירה בה נמצאה מעבדת הידרו, מצא לאבחן ולהדגיש כי אף שלו עצמו היה קשר לדירה זו, הרי שלנאשם 1 לא היה כל קשר אליה.

העד אף אישר בחקירתו הנגדית נתונים אשר אינם מציגים אותו באור חיובי: כך אישר כי נפגש עם קרויזר עובר

לחקירתם במשטרה, וכי שוחח עמו עובר לעדותו בבית המשפט; כן אישר כי מסר לשוטרים שמכשיר הטלפון הנייד שלו נמצא ברכב אף שהרכב כלל לא נמצא במקום.

התרשמתי כי אף שלעיתים ניסה העד לצמצם מאחריותו למעשיו, כפי שיפורט להלן, השתדל הלה לדייק דווקא ככל שהדברים נגעו לחלקו של הנאשם 1 בביצוע העבירות.

54. נקודות אמת נוספות בעדותו של גריינרמן ניתן ללמוד מכך שגרסתו ביחס לשליחות ששלח אותו הנאשם 1, לשם קבלת כספים עבורו בבנק הדואר, אושרה על ידי הנאשם 1; ביחס לשליחות אחרות ניסה הנאשם 1 לטעון כי אחרים דוגמת אביו שלחו אותו, אולם האב לא הגיע להעיד על כך; כמו כן, טענתו של גריינרמן ולפיה הנאשם 1 ביקשו לברר אודות חבילה בסמוך ליום 22.9.14 מתחזקת לאור פלט השיחות (ת/7) המצביע על כך שהנאשם 1 אכן התקשר לגריינרמן 4 פעמים ביום 21.9.14 ולאחר מכן התקשר לנאשם 2.

55. עדותו של גריינרמן משתלבת אף בעדותם של קרויזר ופכטלט עצמם, אשר אישרו כי גריינרמן צילם את תעודות הזהות שלהם, אלא שאלה הוסיפו ומסרו כי ידעו שמטרת צילום תעודות הזהות היתה לשם קבלת חבילות על שמם בארץ, ואף היה ביניהם הסדר כספי בעניין זה, דבר שגריינרמן כאמור לא מסר מיוזמתו.

56. פכטלט אף הצביע על גריינרמן כמי ששלח אותו פעמיים לסניף דואר לאיסוף חבילות שהגיעו מחו"ל בתמורה לתשלום, ודומה כי גריינרמן התחמק בנקודה זו, ולא מסר אודותיה מיוזמתו, אולם משעומת עם הדברים לא שלל אותם, אלא מסר כי אינו זוכר אותם.

57. טענותיו של ב"כ הנאשם 1, ביחס לסתירות ואי דיוקים בגרסת גריינרמן, נלקחו על ידי בחשבון ולשם הזהירות, סבורני כי נדרש חיזוק ראיתי משמעותי לעדותו המפלילה של גריינרמן. יחד עם זאת, אף תזת ההגנה אינה שלמה: טען ב"כ הנאשם 1 כי אין לו קשר ליבוא הסם, וכי גריינרמן הזמין את הסם עם אחרים ונתן את צילום תעודת הזהות של קרויזר. אולם אין בכך להסביר כיצד בסופו של יום הנאשם 2, אשר אין לו כל קשר לגריינרמן או לאותם אחרים, ואשר היה בקשר טלפוני עם הנאשם 1 אשר נמצא מחוץ לסניף הדואר, הוא שהגיע לקחת את החבילה מסניף הדואר.

חיזוקים ראיתיים - ראיות נסיבתיות

58. החבילה עצמה הגיעה מברזיל, ואין חולק כי הנאשם 1 שהה בברזיל תקופה ממושכת, הוא מצוי בקשר עם גורמים שונים בברזיל והוא דובר את השפה המקומית.

עיר כי אף שהוכח קיומו של קשר בין הנאשם 1 לבין עזרא ווהב, אסיר המרצה מאסרו בברזיל בשל עבירות סמים, לא נמצאו ראיות נוספות הקושרות בין אותו עזרא ווהב לעבירות דנן, ועל כן לא מצאתי להעניק לכך משקל.

59. אין חולק כי החבילה מוענה לקרויזר, אך לא לכתובתו כפי שזו מופיעה בתצלום תעודת הזהות (ת/20), אלא לכתובת שאינה קיימת בכפר סירקין. עוד אין חולק, כי החבילה נאספה על ידי הנאשם 2, באמצעות הצגת צילום תעודת הזהות של קרויזר, וכי הנאשם 1 המתין לו בסמוך לסניף הדואר.

60. מפירוט השיחות בין הנאשמים 1 ו-2 עולה כי השניים שוחחו ביניהם בתדירות יום יומית עובר לאירוע, וביום 1.10.14 תועדו בין השניים 8 שיחות בין השעות 10:11 ל-11:42. הנאשם 1 התקשר לנאשם 2 שש פעמים, ואף כי מרבית ההתקשרויות היו קצרות, נערכו לפחות שתי שיחות שמשכן 30 שניות ו-59 שניות, עובר לכניסתו הראשונה

של הנאשם 2 לסניף הדואר. בנוסף לכך, הנאשם 2 התקשר לנאשם 1 בשעות 11:32 (שיחה של 20 שניות) ו- 11:31 (שיחה של 21 שניות), כלומר לאחר שיצא מסניף הדואר בפעם הראשונה.

61. הפתק שנתפס על גופו של הנאשם 2 ואשר עליו רשום מספר החבילה, נשלח לבדיקת כתב יד, ממנה עולה כי קיימת אפשרות שהפתק נרשם על ידי הנאשם 1, באשר שתי ספרות כתובות בצורה ייחודית ולא נמצאו ניגודים שיצביעו על כך שאין המדובר באותו כותב. מכיוון שאין המדובר בחוות דעת המצביעה על זיהוי ברמת וודאות גבוהה, הרי שאין לייחס לה משקל משמעותי, וחוות הדעת תילקח בחשבון אך בכך שאינה מצביעה על חוסר התאמה.

62. זו העת לבחון את גרסתו של הנאשם 1 עצמו. הנאשם 1 מסר גרסה ראשונית בתחנת המשטרה עת נחקר כעד. מרגע שנחקר תחת אזהרה ונועץ עם עורך דין, שמר על זכות השתיקה ולא השיב עוד לשאלות החוקרים. בעדותו בבית המשפט ניסה הנאשם 1 לשנות מעט את דבריו על מנת לצמצם את אופיים המפליל. התרשמתי כי עדותו של הנאשם 1 אינה מהימנה, בחלקה היתה מתחמקת על מנת להרחיקו מהקשר עם הנאשם 2 וגריינרמן, ובחלקה היתה שקרית ורצופת אי דיוקים כשכל מטרתה להצדיק את הראיות המפלילות הקיימות כנגדו. במה דברים אמורים?

א. ביחס לטיב היכרותו עם עזרא ווהב, כזכור עת מסר הנאשם 1 את גדר כפירתו בבית המשפט מסר הוא כי אין כל קשר ביניהם. לאחר מכן בעדותו ניסה הנאשם 1 להרחיק עצמו וטען כי רק לאחר שעו"ד שורר, אשתו של ווהב והנאשם 2 פנו אליו, בבקשה לסייע לעזרא באיתור ייצוג, נוצר הקשר בינו לבין ווהב. זאת, בעוד עו"ד שורר מסר דברים הפוכים, ולפיהם אשתו של עזרא ווהב היא שהכירה לו את הנאשם 1 כמי שמסייע לבעלה (ויודגש כי הנאשם 2 בתחילה אף שלל ידיעה בדבר קיומו של קשר בין הנאשם 1 לברזיל).

ב. כנשאל הנאשם 1 ביחס לטיב הקשר עם הנאשם 2, מסר כי עיקר הקשר היה בעניינו של עזרא ווהב, וכי בהזדמנות אחת סייע לו הנאשם 2 עם שכנים שהתנגדו לפעולת המדרשה בשכונת מגוריו. הנאשם 1 לא מסר מיוזמתו כי עמד בקשר עם הנאשם 2 ביום מעצרו, כארבעה ימים לפני החקירה.

רק כשנשאל שאלות מפורשות, דוגמת תדירות עריכת שיחות טלפון ומפגשים ביניהם, מסר כי מספר ימים עובר לחקירתו ביקש מהנאשם 2 לסייע לו בהתנעת רכב אותו אמור היה לאסוף מרח' מנחם בגין בפתח תקווה (היפר מור), אולם הלה סרב, ובהמשך הציע לנאשם 2 להצטרף אליו לנסיעה למערת המכפלה ולקבר רחל (נסיעה שהרב בקר מסר שתוכננה לערב), אולם הלה סרב. בהמשך התקשר אליו הנאשם 2 וביקש לתת לו כספי תרומה ולכן חזר על עקבותיו ולבקשת הנאשם 2 נסע למרכז כפר סירקין, שם המתין לנאשם 2, לכאורה לשם קבלת כספי התרומות.

גרסה זו אינה עולה בקנה אחד עם עדותו של מר דהן, אשר מסר כי הרכב היה בביתו, וכי הנאשם 1 לקח את הרכב מביתו באמצעות מפתח שהיה ברשותו וללא ידיעתו.

כמו כן, גרסה זו אינה עולה בקנה אחד עם גרסתו (הראשונה) של הנאשם 2, ולפיה הנאשם 1 שוחח עימו על רכב שהיה מעוניין לקנות, או עם גרסתו השנייה (בחקירתו השנייה מיום 6.10.15), ולפיה הוא (הנאשם 2) אמור היה לנסוע עם הנאשם 1 בצהריים לקבר רחל. הנאשם 2 לא ציין בדבריו דבר וחצי דבר אודות מסירת כספי תרומות לנאשם 1, או על כך שביקש ממנו להגיע למרכז כפר סירקין.

אם כן, ברי בדיעבד כי הנאשם 1 ניסה לצמצם במידת הניתן את הקשר בינו לבין הנאשם 2, אשר ממכלול הראיות (ובפרט מפירוט השיחות) עולה כי היה משמעותי יותר.

ג. הנאשם 1 אישר בחקירתו במשטרה כי ידע על מעצרו של הנאשם 2 עובר לחקירתו, אולם טען תחילה כי קרא על כך באינטרנט. בהמשך חקירתו, אישר כי היה עד למעצרו של הנאשם 2 מחוץ לסניף הדואר בכפר סירקין, וכשעומת עם שאלה זו בחקירתו הנגדית לפני, תקף את התובע במקום להעניק תשובה ראויה לסתירה משמעותית זו.

ד. גם גרסת הנאשם 1 ולפיה הגיע לקחת את רכבו של דהן בשל בעיה בהתנעה אינה מתיישבת עם הודעתו של דהן עצמו (נ/4), אשר מסר כי הנאשם 1 רצה לסיים את חוזה ההשכרה. כשעומת הנאשם 1 עם סתירה זו העלה נימוק נוסף ולפיו דהן לא עמד בתשלומים, אולם גם טענה זו לא אומתה עם דהן אשר ההגנה ויתרה על עדותו.

בהערת אגב יצוין כי אף אחד מהעדים לא העיד כי ברכב אכן היתה תקלה, הנאשם 1 השתמש ברכב בעצמו

ואין כל אינדיקציה לטענתו בדבר התקלה, או לטענתו של הנאשם 1 כי נסע עם הרכב לשני מוסכים שונים, על מנת לתקנו, כיוון שלא הגיש כל מסמך התומך בטענה זו.

ה. כשנשאל הנאשם 1 בחקירותיו במשטרה אודות טיב הקשר בינו לבין קרויזר וגריינרמן, שמר על זכות השתיקה, אולם בעימות עם גריינרמן שלל כי גריינרמן ביקש ממנו שישג עבורו צילומים של תעודות זהות, שלל קבלת צילומי תעודות זהות של קרויזר ופכטלט, ושלל שביקש מגריינרמן לברר סטטוס של חבילה בדואר לפי מספרה. עם זאת, אישר הנאשם 1 כי ביקש מגריינרמן לקבל עבורו כספים בבנק הדואר, כאשר בעימות עם גריינרמן טען כי ביקש זאת מגריינרמן לאור קיומה של הגבלה על סכום הכסף אותו ניתן לשלוח מברזיל ארצה בפעם אחת, בעוד שבעדותו לפני טען לראשונה כי הדבר נבע מכך שמתווך שמכר עבורו דירה בברזיל לא הצליח להעביר את הכסף על שמו. כשעומת עם סתירה זו חזר הנאשם 1 לגרסה הראשונית.

הנאשם 1 טען כי ככל הנראה גריינרמן חשש מגורם עברייני שאף הנאשם 1 מסוכסך עימו, ולחלופין הובטח לו דבר מה, אך ההגנה מטעמיה לא הטיחה טענה כבושה זו בגריינרמן במהלך חקירתו הנגדית.

ו. עיסוקיו של הנאשם 1 - מר אלימלך פרבר, המזכיר בישיבת קרית מלאכי, מסר בעדותו כי הנאשם 1 היה אברך בישיבה, וקיבל מלגה על מנת להגיע לישיבה מדי יום וללמוד מן הבוקר עד הערב. יחד עם זאת, הרב בקר טען בעדותו כי הנאשם 1 היה מגיע למרכז לנוער בסיכון מדרשה בעמישב, וממכלול העדויות עולה כי לנאשם 1 היו עיסוקים שונים וקווים שונים, כשעומת הנאשם 1 עם הטענה ולפיה החזיק ברשותו מספר מכשירי טלפון שונים וקווים שונים, השיב כי בבעלותו מעבדת טלפונים (שאישורים על הפעלתה לא הוגשו לעיוני); כשעומת עם כך שמצויים ברשותו תצלומי תעודות זהות, השיב כי הם ברשותו כיוון שהוא משכיר חמישה כלי רכב אותם קיבל מאדם בחברת ליסינג, אדם שלא הגיע להעיד, ותלושי שכר - או דיווחים לרשויות המס - אין.

ז. בנסיבות האמורות מצאתי לדחות את הסבריו של הנאשם 1 למארג הראייתי כנגדו כבלתי אמינים. מעדויותיהם המשולבות של גיינרמן, פכטלט וקרויזר, עולה כי הנאשם 1 ביקש מגריינרמן להשיג עבורו צילומי תעודות זהות של אחרים, לשם קבלת חבילות בדואר.

ח. בהיעדר קשר בין הנאשם 2 לגריינרמן, ובהתחשב בכך שהנאשם 2 קיבל לידי את החבילה לאחר שהציג את תעודת זהות של קרויזר ואת מספר החבילה, המסקנה המתבקשת הינה כי הנאשם 1 הוא שמסר לשולח החבילה בברזיל את הפרטים למשלוח החבילה, ואף ציין לעצמו את מספר החבילה; הוא שביקש מגריינרמן בסמוך ליום 21.9.14 לברר מה סטטוס החבילה על פי מספרה; הוא ששלח את הנאשם 2 לגשת לסניף הדואר ולבדוק האם החבילה הגיעה והוא שהעביר לידי נאשם 2 את צילום תעודת זהות ואת מספר החבילה, על מנת שהלה יקבל לידי את החבילה, בעוד שהוא עצמו המתין לצאתו של הנאשם 2 עם החבילה מחוץ לסניף.

לא הוצגה בפני ידי ההגנה מסקנה אפשרית אחרת למכלול הראיות הנסיבתיות האמורות, ואף אני לא מצאתי כי קיימת פרשנות סבירה אחרת לזכותו של הנאשם 1.

ניתוח הראיות ביחס לנאשם 2

63. אין מחלוקת כי החבילה ובה הסמים נתפסה בידי של הנאשם 2, והוחזקה על ידו. אין מחלוקת כי החבילה נדרשה על ידי הנאשם 2 גם ביום 29.9.14 וגם ביום 1.10.14, וכי היה בידו פתק עם מספר החבילה. אין מחלוקת כי הנאשם 2 קיבל לידי את החבילה ביום 1.10.14 לאחר שהציג לפקידה כוכבה את מספר החבילה ואת צילום תעודת זהות של קרויזר (ת/20). בהקשר זה יצוין כי מצאתי לדחות את טענתו של הנאשם 2 ולפיה הוא לא הביט כלל בצילום האמור, באשר רואים בבירור את הצילום אף במצלמות האבטחה, ומכיוון שהנאשם 2 אינו מכיר את קרויזר, אין ספק כי ידע שהחבילה אותה נתבקש להוציא אינה ממוענת לאמיתו של דבר קרויזר. מדובר בהתנהגות מפלילה, שאם לא כן - מדוע לא נשלחה החבילה על שמו של הנמען האמיתי?.

64. מעדויותיהן של כוכבה ושל שני שלחוב, ומדיסק מצלמות האבטחה בסניף הדואר בכפר סירקין עולה, כי ביום 1.10.14 בסמוך לשעה 11:22 נכנס הנאשם 2 לסניף הדואר, בחן חבילות שהיו מונחות על ספסל, עקף תור של אנשים וניגש ישירות אל כוכבה. בחרתי להעדיף את עדותה של כוכבה, שהינה עדה אובייקטיבית ונטולת פניות, ולפיה

הנאשם 2 ניגש אליה על מנת לשאול אותה האם החבילה כבר הגיעה לסניף, והיא השיבה לו בחיוב וביקשה כי יגיע עם תעודת זהות של בעל החבילה. זאת, מכיוון שעדותו של הנאשם 2 אינה מהימנה ואינה סבירה בעיני: לא מצאתי כסבירה את האפשרות שהנאשם 2 נסע לסניף הדואר רק על מנת לשלם דו"ח אולם לא הביא את הדו"ח עמו מלכתחילה; לא מצאתי כסבירה את האפשרות שהנאשם 2 עקף את התור וניגש לפקידה כוכבה רק על מנת לומר לה שהוא הולך להביא את הדו"ח;

65. לא מצאתי כל תימוכין לכך שהנאשם 2 אכן נסע לכיכר "היפר מור" על מנת להביא מרכב אחר את הדו"ח, שכן לא העידו מטעמו בעניין זה לא בתו, אשר נטען כי הינה בעלת הרכב האחר, ולא אשתו שנהגה ברכב בו נסע הנאשם 2.

כמו כן, הנאשם 2 עצמו חזר בו מהגרסה המופרכת אותה מסר במשטרה ביחס לאדם נכה אשר פגש במקרה בסמוך ל"היפר מור" וביקש כי יביא לו חבילה, והחליפה בגרסה כבושה ומופרכת אחרת, לפיה כבר יומיים קודם לכן מכר שלו נתן לו פתק עם מספר חבילה וביקש ממנו "טובה". בחקירתו הראשית לא הרחיב עוד הנאשם 2 בגרסה זו, ולאחר שעומת בחקירתו הנגדית עם הסתירות בין גרסה זו לגרסתו הראשונית, הוסיף הנאשם 2 פרטים כבושים נוספים: מסר כי הוא קיבל את הפתק ממכר לראשונה ביום 29.9.14, ולאחר שהחבילה לא היתה בדואר החזיר את הפתק למכר, ובחלוף יומיים פגש במכר שוב, במקרה - ליד "היפר מור", ושוב קיבל ממנו את הפתק. אם לא די בכך שעדותו של הנאשם 2 לא הותירה רושם מהימן בעיני, הרי ש הנאשם 2 נמנע מלהביא את אותו "מכר" לעדות או אף לציין את שמו.

הימנעות צד בהליך מהבאת עדים הינה כידוע בעלת נפקות, באשר יש בה לחזק את ראיות הצד שכנגד.

בנוסף, העובדה שהנאשם 2 "עקף" את התור על מנת לשאול שאלה הינה סבירה יותר, ומתיישבת עם גרסתה של כוכבה, ועם העובדה שכשחזר הנאשם 2 לסניף הדואר הוא החזיק בידו את צילום תעודת הזהות של קרויזר (שלא נראה ברשותו קודם לכן).

66. מכיוון שלנאשם 2 אין קשר לגריינרמן או לקרויזר, מכיוון שהכתובת על החבילה אינה כתובתו של קרויזר, מכיוון שהנאשם 2 מתגורר בסמוך לכפר סירקין ומשתמש בסניף דואר זה בשגרה (בניגוד לנאשם 1, אשר מתגורר בבני ברק), ניתן לקבוע כי הנאשם 1 והנאשם 2 קשרו קשר לשלוח את החבילה מברזיל לסניף הדואר בכפר סירקין. כמו כן, בהסתמך על הממצאים העובדתיים שקבעתי לעיל בעניינו של הנאשם 1, ובהמשך לקשר האמור, אני מוצאת כי הנאשם 2 קיבל לידי את מספר החבילה מהנאשם 1 וניגש בשתי הזדמנויות (בימים 29.9.14 ו-1.10.14) לסניף הדואר בכפר סירקין על מנת לדרוש את החבילה. לאחר שנמסר לנאשם 2 שהחבילה הגיעה לסניף וכי הוא נדרש להביא את תעודת הזהות של בעל החבילה, יצא הנאשם 2 מהסניף והתקשר לנאשם 1. בהמשך לכך נפגשו הנאשמים והנאשם 1 מסר לידי הנאשם 2 את צילום תעודת הזהות של קרויזר ת/20. הנאשם 2 חזר לסניף הדואר, הציג את צילום תעודת הזהות של קרויזר, קיבל לידי את החבילה ויצא עמה מסניף הדואר.

הוכחת רכיב "סם מסוכן"

67. בחבילה, אשר אין חולק כי יובאה ארצה באמצעות הדואר מברזיל, נמצאו מספר פריטים "תמימים", וקופסת שימורים של אננס, אשר אין חולק שאננס לא היה בה. הקופסה היתה מעוותת אולם סגורה למשעי, ואטומה, ותכולתה לא יצאה ממנה עד שזו נפתחה באמצעות פותחן ולאחר הפעלת כוח על ידי אלעד הורוביץ.

ברי כי בזמן שחלף מאז שנשלחה החבילה מברזיל במקור ועד שזו הגיעה לסניף הדואר בכפר ויתקין ועוררה את חשדה של הפקידה הערנית כוכבה, לא היתה החבילה תחת עינם הפקוחה של השוטרים. יחד עם זאת, אין כל טענה כי הושטל בחבילה סם, לא הובא כל בדל ראיה בנושא, וממילא ב"כ הנאשמים 1 ו-2 לא מצאו לנכון לזמן מטעמם את שולח החבילה, כך שאין ולא עלתה כל טענה כי נעשה שינוי בחבילה מאז שזו נשלחה ועד הגיעה לסניף הדואר בכפר סירקין. הטענה כי שולח החבילה שלח חבילה "תמימה" אף אינה סבירה מקום שנמען החבילה לא ידע על עצם שליחתה, היא לא מוענה אליו ממילא ונשלחה במכוון לכתובת שגויה ולא לכתובתו, וכמו כן היא נשלחה לכפר סירקין, סניף הדואר המשמש את הנאשם 2 באופן תדיר כך לטענתו, באשר הוא הסניף הסמוך למקום מגוריו.

68. כמו כן איני מוצאת כסבירה את האפשרות שבוצע שינוי בחבילה לאחר שזו זוהתה כחשודה, מכיוון שבזמן שהיתה בסניף הדואר היתה החבילה כל העת תחת עינה הפקוחה של כוכבה, ובשעות שאינן שעות פעילות הסניף נשמרה החבילה בארון מוצגים נעול בתחנת המשטרה. אם לא די בכך, הרי שמרגע שנפתחה קופסת האננס על ידי אלעד הורוביץ ביום 30.10.14, הרי שהמוצג עצמו, בו נמצא בסופו של יום סם הקוקאין במצבו הנוזלי, נשמר בידי המשטרה והוא עצמו לא הוחזר עוד לחבילה ולסניף הדואר, אלא אך דוגמית שנותרה בכפפה כחולה, שמשקלה זניח ואף לא נמדד.

69. בנסיבות אלה ובהתאם לפירוט לעיל בדבר שרשרת הסם, מצאתי כי נשמרה במקרה דנן שרשרת סם כראוי, וכי החבילה אשר נבדקה במטא"ר ונמצאה כמכילה 710 גרם נטו סם מסוכן מסוג קוקאין היא החבילה שנשלחה ארצה מברזיל.

70. יצוין, כי מצאתי לדחות את הטענה שהועלתה על ידי המומחה מטעם ההגנה, מר אבנר רוזנגרטן, ולפיה לא היה מקום לבדוק כלל את המוצג במעבדה כיוון שהגיע "פתוח". אין חולק כי המוצג נפתח על ידי החוקרים ולאחר מכן נארז ונשלח למעבדת החומרים בשקית מוצגים סגורה ואטומה, ונתקבל במעבדה בשקית אטומה שנפתחה על ידי הבודק כנדרש. בנסיבות אלה, עמדתו של מר רוזנגרטן אינה עולה בקנה אחד עם השכל הישר, ויש בה לאיין את מרבית הבדיקות הנערכות במעבדה האנליטית, שכן ברי לכל בר דעת שעבריינים אינם שומרים ככלל סמים מסוכנים בתנאי מעבדה.

הסמים מצויים "ברחוב", ברשות עבריינים, מועברים מיד ליד, מעורבבים בחומרים שונים, ומרגע שאלה נתפסים על ידי השוטרים - או אז קמה החובה על השוטרים לשמור את המוצג סגור "בתנאי מעבדה", על מנת למנוע חשש כי החומר שהינו בחזקת "תמים" טרם בדיקתו, יזדהם לאחר תפיסתו - בדרכו אל המעבדה האנליטית.

הגדרת "סם מסוכן" - בדיקה איכותית וכמותית?

71. בהתאם לסעיף 1 לפקודת הסמים המסוכנים, "סם מסוכן" הינו: **"חומר המפורט בתוספת הראשונה, לרבות כל מלח שלו, וכל כל תכשיר, תערובת או תמיסה של חומר כאמור ומלחיהם".**

כפי שצוין על ידי כבוד השופט זילברטל בע"פ 4763/11 מנוצהר יעקובי נ' מדינת ישראל, **דרישת המחוקק אינה כוללת - ככלל - בדיקת ריכוזו של הסם או הוכחת קיומו בתצורתה הטהורה, אלא מדובר בהגדרה רחבה, הכוללת אף את עיבודיו ותרכובותיו השונות** (פסקה 67 - ההדגשה אינה במקור).

אין מחלוקת כי המוצג שהועבר לבדיקת המעבדה נמצא כמכיל סם מסוכן מסוג קוקאין, כלומר - נמצאו בו מולקולות החומר הכימי כפי שהוא מופיע בתוספת הראשונה לפקודת הסמים. יחד עם זאת, מחלוקת ניצתה בין ב"כ הצדדים בשאלה האם יש לקבוע כי המוצג כולו שהיה במצב צבירה נוזלי כאמור, מכיל סם, או שמא יש להפריד בין הסם לנוזל ולקבוע בהתאם לכך את ריכוזו של הסם ומשקלו "האמיתי" (בדיקה "כמותית").

72. הסיבה לטענה נעוצה ב"רמיזת" הסנגורים לקיומה של אפשרות שהחבילה הכילה סם מסוכן מסוג קוקאין בצורת אבקה, בכמות קטנה, וזו הוסלקה בתוך שקית ניילון המכילה נוזל על מנת להסוותה מגורמי אכיפת החוק. עקב טלטול השקית זו נקרעה, והאבקה התפזרה בה והתמוססה בה.

73. אציין כבר עתה, כי לא הובאה לפני כל ראיה שיש בה לבסס הנחה זו: הנאשמים מצדם הרחיקו עצמם מהמעשה

ולא העלו במפורש את הטענה האמורה. כמו כן, לא הוכח כי מדובר בשיטת הסלקה ולא בשיטה להגדלת נפח הסם דווקא, כמקובל בסמים יקרים כגון דא, זאת במיוחד עת הוסכם אף על המומחה מטעם ההגנה כי המוצג הכיל חומרי ערבוב מוכרים של סמים מסוכנים.

74. המומחית יפעת כץ, בודקת במעבדה האנליטית במטה הארצי, העידה כי המוצג אותו קיבלה לבדיקה, שהכיל נוזל ומוצק, עונה על הגדרת "תערובת" של סם מסוכן וכן על הגדרת "תמיסה" של סם מסוכן (ובמקרה דנן אף "תמיסה רוויה"), ועל כן עונה על הגדרת סם מסוכן בפקודה. מקום שזו הגדרת הפקודה ואין הגבלה בפקודה ביחס לבדיקת ריכוזו של הסם, לא נערכות בדיקות מסוג זה במעבדה האנליטית.

75. מר רוזנגרטן, אשר העיד מטעם ההגנה, חלק על כך שמדובר בתמיסה, כיוון שהנוזל כלל לא נבדק, אולם אישר כי מדובר ב"תערובת של נוזל וקוקאין". העד סבר כי יש צורך לבדוק ריכוזו של הסם לנוכח האפשרות כי הוסלק בנוזל.

76. כפי שציינתי לעיל, לא הובאה בפני כל ראייה כדי לתמוך בטענת ההסלקה, ואף לגופו של עניין, לא מצאתי כי יש לקבל הטענה, בשים לב להגדרה המפורשת של סם מסוכן בפקודת הסמים, ובשים לב לכך שהמחוקק נתן דעתו לסוגייה זו והשמיט דרישה זו לבדיקת ריכוז הסם. יוער, כי אף בתוספת השניה, מקום שהמחוקק נתן דעתו להבחנה בין כמות סם לצריכה עצמית לבין כמות שאינה לצריכה עצמית, ציין במפורש ביחס לסם הקוקאין כי הכמות המקסימלית לצריכה עצמית הינה 0.3 "גרם" - להבדיל מ"גרם נטו" המוגדר כ"משקל הסם המסוכן נטו מתוך כלל משקל התכשיר, התרכובות, התערובות או התמיסה"; ללמדנו שוב, כי המחוקק בחר להשמיט הצורך בבדיקת ריכוזו של סם הקוקאין, אף אם הלה אינו "נקי" אלא מגיע בצורת תרכובת, תערובת, תמיסה או תכשיר.

77. בנסיבות אלה לא מצאתי להרחיב אודות מידת התרשמותי מעדותו של מר רוזנגרטן, שבמקרה דנן לא בוססה על בדיקות שערך או ממצאים שמצא, או אף על צפייה במוצגים, ומושתתת אך ורק על קריאת חוות דעתה של הגב' יפעת כץ. הא ותו לא.

78. למעלה מן הצורך אציין, כי מקובלת עליי טענת ב"כ המאשימה, ולפיה רשאית היתה ההגנה לשלוח את המוצג לבדיקה מטעמה, ולבקש להציג חוות דעת אחרת בדבר טיב החומר או משקלו "הנקי" של הסם, אולם הדבר לא נעשה אף כי כאמור מבחינה משפטית לא היה בכך כאמור כדי לשנות את מסקנותיי.

מודעות הנאשם 2 לתכולת החבילה

ידיעה מכוח ראיות נסיבתיות

79. הנאשם 2 קיבל לידיו חבילה בנסיבות שהן למעלה ממחשדות. כפי שציינתי לעיל, ישנם ממצאים מפלילים רבים בהתנהגותם של הנאשמים 1 ו-2, אשר מצביעים לכל הפחות על עצימת עיניים ומעוררים לכל הפחות חשד בכל הנוגע לחוקיות תכולת החבילה:

הזמנת חבילה מברזיל, על שמו של אחר בלתי מעורב, לכתובת שאינה כתובתו ושאינה קיימת כלל;

שליחת החבילה לסניף הדואר הקבוע של הנאשם 2 וקבלת החבילה על ידי הנאשם 2 אף כי ברי לו שמקבל החבילה בפועל אינו מי ששמו רשום עליה כנמען;

בדיקה במספר הזדמנויות האם החבילה הגיעה;

המתנת הנאשם 1 בסמוך למקום על מנת לקבל לידי את החבילה במהירות מצביעות על חשיבותה בעוד גרסתו ה"תמימה" באשר להימצאותו במקום נדחתה על ידי בהיותה בלתי מהימנה;

המצאות כתבה אודות קוקאין נוזלי במכשיר הטלפון הנייד של הנאשם 2 אם כי אציין בהקשר זה כי נתתי דעתי על כך ששני הצדדים נמנעו מלחקור את הנאשם 2 בעדותו לפני אודות סוגיה זו;

בעוד שבא כוחו של הנאשם 2 טען כי הנאשם 2 נבהל מאנשים שקפצו עליו והשליך את החבילה, טען הנאשם כי החבילה אך נשמטה מידו, ואילו מעדויות השוטרים עולה כי הנאשם 2 היה לחוץ לאחר שיצא מסניף הדואר, הביט לצדדים, ולאחר שנעצר השליך מידו את החבילה. מעדותו של אלעד הורוביץ עולה כי לאחר שהזדהה כשוטר וצעק לנאשם 2 לעצור, היה הנאשם 2 בהלם, אולם לאחר שאחז בו והודיע לו על מעצרו, התעשת הנאשם 2 והשליך מידו את החבילה. העד הדגיש כי לא היה מדובר בתגובה אינסטינקטיבית של השלכה, אלא כאמור לאחר חלוף זמן מספיק להפנמה של ההתרחשויות. עד נוסף למעצר, רס"ר משה תורכיה, מסר תיאור דומה.

משעה שהנאשמים 1 ו-2 בחרו במסגרת הגנתם להכחיש כל קשר לחבילה, הרי הם ויתרו על האפשרות לטעון ולהציע פרשנות שונה בדבר תכולתה של החבילה, בשים לנסיבות המפלילות בהן הושגה על ידם.

80. בע"פ 966/94 אלי אמזלג נ' מדינת ישראל קבע כבוד השופט קדמי כי המסקנה שהמערער ידע שהחבילה הכילה סם מסוכן מתחייבת מהאופן בו נטל המערער את החבילה, ומהעובדה שלא הוצגה על ידיו "גרסה אמינה הנותנת הסבר אחר להתכחשותו לעצם הימצאותה של חבילת הדמי ברשותו, מבהירה מהו "תוכן" החבילה לו ציפה ומסבירה את פשר ניסיונותיו להימלט מן השוטרים בעת מעצרו...".

סוגיה זו, של החזקת "דבר" בחבילה, עלתה כאמור בעבר בפסיקה, ונקבע כי יש לבחון את נסיבות ההחזקה (וראו בהקשר זה: ע"פ 509/79 לוזיה, ע"פ 611/80 מטוסיאן).

כבוד השופט קדמי פסק כדלהלן:

"אכן, עצם העובדה שהחבילה שנטל המערער היתה "מוסתרת" באדמה - אינה אומרת בהכרח שהיא מכילה סמים; וניסיונותיו הכושלים של המערער להימלט מן השוטרים אינם נעוצים בהכרח בידיעה שבחבילה שנטל ממקום המחבוא ישנם סמים דווקא... (אלה) עשויים להתיישב גם עם האפשרות שבחבילה מצוי "דבר אחר" שהחזקתו אסורה או מפלילה. ברם, בנסיבות העניין, הנטילה ה"טבעית" של חבילת הדמי - והתנכרותו של המערער לחבילה זו כאשר נעצר על ידי המשטרה, מספיקים להקמת בסיס לכאורה למסקנה כי "ידע" שבחבילה שנטל הינם סמים מסוכנים. הוכחה לכאורית זו חייבה את המערער להקים "תשתית" - ברמה של ספק לפחות - לקיומה של אפשרות לפיה: הוא בא לקחת "דבר אחר", שאריזת הדמי מתאימה ל"איחסונו" ושטיבו מסביר את התנכרותו אליו ואת ניסיונותיו לברוח מהשוטרים... המערער לא הקים תשתית לאפשרות כאמור, ומשלא עשה כן - רשאי היה בית המשפט למצוא בהתנהגותו, עובר לנטילת חבילת הדמי ובעת מעצרו, בסיס נאות לקביעה כי "ידע" שבחבילת הדמי, מצפה לו סם מסוכן" (ע"פ 966/94 האמור, פסקה 6).

ידיעה מכוח חזקת הידיעה

81. סעיף 31 לפקודת הסמים קובע חזקות ביחס לעבירות בפקודה. סעיף 31(2) הרלבנטי לעניינו קובע כך:

"היה המשפט על עבירה לגבי סם, חזקה על הנאשם שידע כי הסם הוא מסוכן, והטוען להגנתו שלא ידע על כך - עליו הראייה";

חזקה זו הינה חזקת מודעות, ובהתאם לפסיקה, הפרשנות שיש לתת לחזקה זו הינה רחבה, ולפיה מקום שמיוחסת לנאשם עבירה "לגבי" סם מסוכן, חזקה עליו שהוא יודע ש"הדבר" מושא האישום הינו "סם מסוכן", כל עוד לא יוכיח אחרת (י' קדמי, על פקודת הסמים המסוכנים, עמ' 211-208). מידת ההוכחה שבה חייב הנאשם כדי לסתור החזקה היא עמידה במאזן ההסתברויות, כך שהעלאת ספק סביר בלבד לעניין הידיעה אינה מספקת (י' קדמי, שם, עמ' 213).

82. וכך בעניין זה הבית המשפט העליון מפיקב' השופט שמגר בע"פ 13/80, 785/79 מהרפואה סגראפעת ואח' נגד מדינת ישראל:

"בידיה מערערים נמצאסם, ומשהוכח הדבר, היינו משהתנהל משפט בקשר להחזקה של חומר לגבי הוכחה שאסם, הריעברה אלה מערערים חובת הראיה שלא ידוע כי בסם מסוכן מדובר. אם בית המשפט קמא דחה הסבריהם, בצדק, כבלתיאמינים ובלתיסבירים, נשאר בעינה ההנחה העולה מהאמור בסעיף 31(2) הנ"ל, היינו כי ידוע שבסם מסוכן מדובר".

83. בענייננו ניתן אף לקבוע את עובדת ידיעתם של הנאשמים מכוחה של החזקה, באשר לא מצאתי בעדויותיהם הסבר תמים למכלול הנסיבות, הנאשמים הציגו גרסה אשר ניסתה להרחיקם מהחבילה עצמה - גרסה שנדחתה על ידי - ולא הוצגה כל גרסה חלופית ביחס לתכולתה של החבילה וטיבו של החומר שנשלח בחבילה.

מחדלי חקירה

84. בשולי טיעוניהם הצביעו ב"כ הנאשמים על מספר מחדלי חקירה. אכן, לא נמצאים בחומר החקירה תצלומי מצלמת אבטחה בסניף הדואר מיום 29.9.14, אולם הנאשם 2 מאשר כי היה בסניף הדואר באותו יום, וממילא אין מדובר במחדל משמעותי.

לא בוצעו איכונים למכשיר הטלפון הנייד של הנאשם 1, אולם יש לזכור כי להוצאת איכונים עלות משמעותית, ומקום שהנאשם 1 אישר כי היה במקום, היינו מחוץ לסניף הדואר, אין הצדקה להוצאת דו"ח איכון כאמור. סיפורו של הנאשם 1 ביחס למעשיו באותו היום ומיקומו באותו יום יכול להיות נכון, ואין לו רלבנטיות בסופו של דבר לקשר הספציפי עם הנאשם 2, ולצורך שלו להימצא מיד לאחר קבלת החבילה על ידי הנאשם 2 מחוץ לסניף הדואר. כמו כן, יודגש כי לו סברה ההגנה כי ישנו בחומר זה ראיה מזכה לטובת הנאשם, חזקה כי היתה פועלת להשגתו, בין ישירות ובין באמצעות בית המשפט.

ההגנה טענה כי יש לזקוף לחובת המאשימה את העובדה שלא בוצע עיקוב כנדרש אחרי הנאשם 2, לאחר שיצא לראשונה מסניף הדואר ביום 1.10.14, לכאורה על מנת להביא את צילום תעודת הזהות. אכן, יתכן שראוי היה לבצע מעקב כאמור, אולם אין בכך כדי לשנות מהעובדה שהנאשם 2 נתפס כאשר החזיק בסופו של יום בחבילה.

כפי שנפסק בעבר, מחדלי חקירה אינם מובילים מיניה וביה לזיכויו של נאשם, אלא מקום בו הפגמים הנטענים הם "כה חמורים ויורדים לשורשו של עניין, עד כי קם חשש שהנאשם יתקשה להתמודד כראוי עם חומר הראיות העומד נגדו והגנתו תימצא חסרה ומקופחת" (ע"פ 557/06 עלאק נ' מדינת ישראל). זאת בשים לב לכך שמשקלו של המחדל החקירתי נבחן בהתחשב במכלול הראיות העומדות כנגד הנאשם.

בענייננו איני סבורה שקיים חשש כי קופחה הגנתם של הנאשמים בעטיים של המחדלים האמורים, וממילא אין בכוחם לעורר ספק בדבר אשמתם של הנאשמים.

סוף דבר:

לאור האמור מצאתי כי המאשימה עמדה בנטל הראייתי והוכיחה מעבר לכל ספק סביר את אשמתם של הנאשמים, ועל כן הנני מרשיעה את הנאשמים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום, קרי: בעבירות של יבוא סם מסוכן, עבירה לפי סעיפים 13 ביחד עם 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 וקשירת קשר לפשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ניתנה היום, ל' חשוון תשע"ו, 12 נובמבר 2015, במעמד הצדדים הנ"ל.